

Til:
Fødevarestyrelsen
Att. Nanna Marklund

Arbejdstilsynet
Postboks 1228
0900 København C
Tlf. 70121288
Fax 72208947
at@at.dk
www.at.dk
CVR nr. 21481815

Høring over Fødevarestyrelsens forslag til Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (strafskærpeelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til føde varevirksomheder, udveksling af oplysninger m.v.)

1. august 2006

Vores sag
20060040720/3
Vores ref.
Trine Roslyng Andersen

Følgende elementer i Lovforslaget berører emner, der har relevans for Arbejdstilsynet:

Ændringer i Føde vareloven jf. lov nr. 526 af 24. juni 2005:

- Ændringsforslagets § 1, nr. 3 (ny § 54 a): "Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at føde varelovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold."

Ændringer i Lov om næringsbrev til føde varebutikker jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004:

- Ændringsforslagets § 2, nr. 5 (ny § 4, stk. 1): "Ret til næringsbrev til føde varebutik har enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for detailsalg vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, føde varer og arbejdsmiljøforhold."
- Ændringsforslagets § 2, nr. 6 (ny § 4, stk. 2): "Ret til næringsbrev til føde vareengrosvirksomhed har enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for føde vareengrosvirksomhed vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, føde varer og arbejdsmiljøforhold".
- Ændringsforslaget § 2, nr. 18 (ny § 11, stk. 1): "Retten til at udøve virksomhed i henhold til § 1, stk. 1 og 2, kan frakendes en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, føde varer, arbejdsmiljøforhold eller brandsikkerhed. Frakendelsen kan begrænses til at vedrøre et enkelt forretningssted og til enten at omfatte drift af føde varebutik eller føde vareengrosvirksomhed".

Arbejdstilsynets bemærkninger til de anførte ændringsforslag:

Ændringer i Fødevareloven: Ændringsforslagets § 1, nr. 3:

Arbejdstilsynet har ingen bemærkninger til ændringsforslagets § 1, nr. 3 vedr. ændringer i Fødevareloven.

Ændringer i Lov om næringsbrev til fødevarebutikker: Ændringsforslagets § 2, nr. 5:

Da ændringsforslagets § 2, nr. 5 alene indeholder redaktionelle ændringer af den eksisterende regel om aflæggelse af prøve mhb. på at opnå næringsbrev til fødevarebutikker, har Arbejdstilsynet ingen bemærkninger hertil.

Ændringer i Lov om næringsbrev til fødevarebutikker: Ændringsforslagets § 2, nr. 6:

Arbejdstilsynet har ingen bemærkninger til selve indholdet i ændringsforslagets § 2, nr. 6, men det er Arbejdstilsynets opfattelse, at ændringsforslaget må forventes at kunne påføre tilsynet ekstraopgaver, idet fødevareengrosvirksomheder nu vil blive omfattet af reglerne om aflæggelse af prøve for at opnå næringsbrev. Arbejdstilsynet vil i den forbindelse anmode Fødevarestyrelsen om at redegøre for, om og i givet fald hvordan styrelsen påtænker, at Arbejdstilsynet skal medvirke ved udformning af en prøve om arbejdsmiljøforhold relateret til fødevareengrosvirksomheder.

Ændringer i Lov om næringsbrev til fødevarebutikker: Ændringsforslagets § 2, nr. 18:

Arbejdstilsynet har ingen bemærkninger til selve indholdet i ændringsforslagets § 2, nr. 18, men det er Arbejdstilsynets opfattelse, at ændringsforslaget må forventes at kunne påføre tilsynet ekstraopgaver, idet også fødevareengrosvirksomheder nu vil blive omfattet af lovens § 11, stk. 1. Arbejdstilsynet forventes således af egen drift at skulle indstille til frakendelse af retten til næringsbrev for en fødevareengrosvirksomhed, såfremt der i forbindelse med en politianmeldelse som følge af strafbar overtrædelse af arbejdsmiljøloven tillige er kendskab til, at pågældende virksomhed har overtrådt lovgivningen på de øvrige i bestemmelsen nævnte områder. Arbejdstilsynet screener hele fødevareengrosbranchen. Potentielt vil lovforslaget således kunne påføre Arbejdstilsynet ekstraopgaver for så vidt angår alle fødevareengrosvirksomheder med ansatte. Hvor mange virksomheder det reelt vil omfatte, er imidlertid afhængig af, om det konkrete udfald af Arbejdstilsynets besøg på virksomhederne vil resultere i en politianmeldelse.

Øvrige bemærkninger:

Til ændringerne i Lov om næringsbrev til fødevarebutikker bemærkes, at Arbejdstilsynet i forbindelse med det oprindelige forslag til lov om næringsbreve har afgivet udtalelse vedrørende indførelsen af prøve for opnåelse af næringsbrev til fødevarebutikker. Arbejdstilsynet udtalte på daværende tidspunkt, at indførelse af den pågældende prøve måtte forventes at påføre tilsynet ekstraopgaver på en række punkter, herunder bl.a. bistand til udarbejdelse af en multiple-choice test med spørgsmål vedr. arbejdsmiljølovens bestemmelser.

Arbejdstilsynet har ingen kommentarer til de øvrige bestemmelser i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Arbejdstilsynet

Trine Roslyng Andersen, Kontor for Virkemidler

Fødevarestyrelsen
Sendt på mail til
FVST@fvst.dk samt TVLU@fvst.dk

Albertslund, den 10. august

Coop Danmarks bemærkninger til forslag til ”Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.”

Coop Danmark A/S har modtaget forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. i høring, og skal hermed fremsende vores bemærkninger til de foreslåede ændringer. Vi skal samtidigt beklage den sene svar.

De foreslåede lovændringer er en udmøntning af nul-toleranceplanen, og Coop Danmark er naturligvis enig i, at virksomheder der bevist overtræder loven og bringer føde varesikkerheden i fare generelt skal straffes.

Det overordnede problem er imidlertid, at flere af de foreslåede ændringer med stor sandsynlighed i endnu højere grad vil ramme de 98% af virksomhederne i føde varebranchen der udfolder store bestræbelser på at overholde alle regler, men hvor der uundgåeligt fra tid til anden sker fejl, der på ingen måde er tilsigtede. Dette finder Coop Danmark meget uheldigt.

Der bør sondres mellem tilsigtede fejl og de beviste overtrædelser af love og regler som enkelte virksomheder praktiserer med egen vinding til sigte. Der mangler en omtale af ansvarsplacering af overtrædelser eller er intentionen at alle led i kæden hæfter for samme fejl? Coop Koncernen kunne således risikere at få 2 bøder for samme forseelse – på lager ved centralindkøbte varer og i butik.

Lovforslaget lægger op til en betydelig skærpelse af bøder og sanktioner, hvilket medfører at der administrativt kan gives bøder på op til 40.000 kr. Administrativt pålagte bøder er generelt betænkeligt af hensyn til retssikkerheden.

Samtidigt udvides antallet af overtrædelser for hvilke der kan gives bøde og ydermere er føde vareregionerne blevet pålagt at give bøde allerede ved førstegangsovertrædelser. At førstegangsovertrædelser altid skal straffes med et administrativt bødeforlæg, må siges at være unødigt vidtgående. Ifølge forslaget vil der kunne udløses administrative bødeforlæg for fejl, som f.eks. manglende angivelse af et tilsætningsstof i ingredienslisten, forkert rækkefølge af angivelse af næringsstoffer o.lign . Kun i undtagelsestilfælde bør virksomheder ved førstegangsovertrædelser have en bøde, det nuværende system hvor en overtrædelse medfører en sanktion i form af en mindre god smiley bør fastholdes, idet erfaringerne jo klart viser, at dette er rigeligt i forhold til ønsket om at få rettet op på den overtrædelse, der har udløst den pågældende sanktion.

Coop Danmark mener generelt ikke, at der er et behov for at forhøje bødestørrelserne. Butikkerne gør i forvejen hvad de kan for at overholde love og regler og højere bødestørrelser vil derfor ikke have den politisk ønskede incitamentsvirkning men kan alene blive opfattet som et forsøg på at inddrive en ny form for skat.

Coop Danmark ønsker også at udtrykke forundring over at et supermarked med mere end 25 ansatte i forbindelse med fastsættelse af bødestørrelsen defineres som en stor virksomhed. Der må sondres mellem om der er tale om en produktionsvirksomhed eller en detailvirksomhed. Hertil kommer at der langt fra altid en direkte sammenhæng mellem antallet af ansatte og butikkens omsætning og indtjening.

De nye og strammere regler udspringer af forårets såkaldte kødskandaler hvor engrosvirksomheder bevist har svindlet med store partier kød og i nogle tilfælde har solgt kød hvor holdbarheden var overskredet med flere år, men det forekommer helt urimeligt, at et supermarked der i øvrigt søger at overholde alle regler, skal straffes på linie med en sådan engrosvirksomhed, hvis der findes nogle få varer med overskredet salgsdato. Det forekommer indlysende at en detailvirksomheds "gevinst" ved eksempelvis at sælge enkelte pakker med overskredet salgsdatoer, slet ikke kan måles med en engrosvirksomheds gevinst ved at sælge store partier datooverskredne varer.

Hele tankesættet med større bøder og hårdere sanktioner bryder grundlæggende med den tradition for dialog mellem de tilsynsførende og virksomhederne som der ellers har været et forsøg på at indarbejde og ligeledes med princippet om at højprioritere fødevarer sikkerhedsområdet. Igen skal det understreges, at virksomheder der bevist snyder naturligvis skal straffes, men formålet med tilsyn skal generelt fastholdes at være at vejlede virksomheder med det sigte at fremme en overholdelse af ofte meget komplicerede regler.

Et særligt problem er det, at reglerne administreres meget forskellig blandt de enkelte tilsynsførende og mellem de enkelte fødevareregioner, og Coop Danmark oplever ofte at de tilsynsførende laver fejltolkninger i vore butikker, som vi så efterfølgende må bruge mange ressourcer på at få rettet op på. Dette underbygges da også af Fødevarer kontroludvalgets foregående rapport, hvor i det påpeges at der meget ofte er fejl i de tilsynsrapporter der udarbejdes.

Inden loven og de skærpede sanktioner træder i kraft bør der derfor iværksættes initiativer, der sikrer en ensartet administration. Et forhold Coop Danmark i øvrigt har peget på ved gentagne lejligheder ligesom det fremgår af Fødevarer kontroludvalgets rapporter.

Generelt finder Coop Danmark – uagtet at vi kan støtte det overordnede formål med lovændringerne – at de foreslåede ændringer er så vidtgående, at der er behov for at Fødevarerstyrelsen igen samler erhvervet til en drøftelse, efter at vi nu har haft lejlighed til at læse forslagene i sin helhed.

Med venlig hilsen

Mogens Werge

Direktør
Miljø og fødevarerpolitik
Coop Danmark A/S

Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

1. august 2006
lmj@danishmeat.dk
Tlf.: 3373 2568

Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (J. nr.: 2006-20-23-01578)

DMA har følgende kommentarer til de fremsendte forslag:

Fødevareloven

Forslaget er et led i udmøntningen af Regeringens og Dansk Folkepartis nul-tolerance plan på fødevarerområdet, der skal sikre hurtige og skrappe sanktioner overfor de virksomheder, der gentagne gange bryder fødevarelovens regler. Sådanne virksomheder skader hele fødevarerbranchens omdømme, og vi er enige i, at der er behov for at sanktionere mere effektivt overfor dem.

Nærværende forslag er udtryk for en overordentlig stærk stramning på hele fødevarerområdet, der, så vidt vi vurderer, ikke sikrer virksomheders retssikkerhed tilstrækkeligt. Vi forudser en stærkt øget anvendelse af administrative bøder i kølvandet på den ændrede lov, der vil falde prompte uden domsprøvelse og uden, at der er tale om gentagne overtrædelser.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at enkeltstående sager, hvor fødevarerlovgivningen bevidst omgås, får så omfattende konsekvenser for alle fødevarerproducenter og -handlere.

1. Materialer og genstande (§ 25)

Vi har ingen kommentarer til indholdet af den foreslåede ændring.

I 8) skal ordet "denne" ændres til "disse", så teksten kommer til at lyde: "at virksomhedsledere, producenter eller importører af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer skal træffe forholdsregler med henblik på at trække de pågældende materialer og genstande tilbage fra markedet, såfremt disse antager ....".

2. Laboratoriernes oplysningspligt (§ 54)

Vi er enige i, at alle der er i besiddelse af oplysninger, der kan medvirke til eftersporning eller be-

grænsning af fødevarebårne sygdomsudbrud eller begrundet mistanke herom, skal stille disse til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Vi er imidlertid i tvivl om, hvad der forstås ved "analyser efter fødevareloven" og mener, at der er behov for en præcisering i teksten af, at der er tale om analyser udført i forbindelse med lovpligtig egenkontrol.

I sin nuværende form sikrer bestemmelsen ikke virksomhedernes retssikkerhed tilstrækkeligt. Det er nødvendigt at sikre, at fortrolige oplysninger mellem et laboratorium og en virksomhed beskyttes.

Det skal desuden sikres, at den virksomhed, der har rekvireret analyserne, får oplyst, at tilsynsmyndigheden har anmodet om at få oplysninger samt orienteres om, hvilke oplysninger, der ønskes udleveret. Virksomheder vil som hovedregel ønske at medvirke i opklaringsarbejdet, hvilket sikrer en hurtig opklaring, og de har desuden behov for så tidligt som muligt at kunne gå igennem egne procedurer og evt. korrigere disse.

Det er ligeledes nødvendigt, at tilsynsmyndigheden forud for indhentning af oplysningerne dokumenterer, at der er tale om et fødevarebåret udbrud, eller at der foreligger en begrundet mistanke herom.

Vi beder om, at orienteringspligten til virksomhederne og kravet om myndighedernes dokumentation af, at der foreligger et fødevarebåret udbrud eller en begrundet mistanke herom, indskrives i den ændrede fødevarelov.

Det er væsentligt, at denne paragraf kun finder anvendelse ved konkrete skriftlige anmodninger og under forudsætning af, at der er tale om konkret eftersporning i forbindelse med udbrud eller mistanker, og at oplysningspligten begrænses til disse. En række af de analyser, der udføres for en fødevarevirksomhed på eksterne laboratorier vil være udviklingsprøver eller konkurrentprøver, som ikke er relevante for fødevaremyndighedernes eftersporingsarbejde.

Vi forslår derfor, at det af loven fremgår, hvilke kvalificerende forhold, der skal være til stede, for at laboratorierne har pligt til at give oplysningerne og at det mere specifikt angives, hvad oplysningspligten omfatter. Det bør tydeligt fremgå, at oplysningspligten kun omfatter relevante analyser for de agens, der har forårsaget eller som mistænkes for at have forårsaget det konkrete fødevarebårne udbrud.

Sluttelig kan vi stille spørgsmålstegn ved, om denne nye oplysningspligt vil få reel effekt. Virksomhederne vil normalt være interesserede i at hjælpe fødevaremyndigheder i sager, hvor der er tale om sygdomsudbrud og begrundede mistanker. En virksomhed, der ikke ønsker at samarbejde og som ikke ønsker at myndighederne skal have hurtig adgang til oplysningerne, kan blot vælge at anvende eget laboratorium eller et laboratorium i et andet land. Et udenlandsk laboratorium vil efter vores opfattelse ikke have pligt til at give oplysninger i henhold til en dansk fødevarelov.

3. Registersamkøring og sammenstilling af oplysninger (§ 54 a)

Af retssikkerhedsmæssige hensyn bør det være en betingelse for at Ministeren for familie- og forbrugeranliggende kan indhente oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere om fødevarelovgivningen er overholdt, at den eller de relevante virksomheder forinden skriftligt orienteres om at oplysningerne vil blive fremskaffet, hvilke oplysninger der søges og til hvilket konkret formål. Vi foreslår, at betingelsen om at orientere virksomheden indskrives i loven.

Det må være en selvfølge, at oplysninger, der er fortrolige hos andre myndigheder eller i anden lovgivning ikke offentliggøres eller kan gøres til genstand for aktindsigt hos fødevaremyndighederne. Der bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse findes i landbrugslovens § 47.

4. Skærpelse af straffniveauet (§ 60)

a) Vildledning

Udgangspunktet for vurderingen af en sanktion bør være, at der er tale om overskridelse af en klar regel, dvs. en regel, hvor der ikke er tvivl om fortolkningen. Det fremgår da også af bemærkningerne, at et administrativt bødeforlæg alene kan anvendes i tilfælde, hvor sagen er klar både med hensyn til overtrædelsens indhold og med hensyn til de retsregler, der er overtrådt.

I nærværende forslags nr. 4 foreslås overtrædelse af § 14, stk. 1, der omhandler vildledning, gjort umiddelbart strafbart, dvs. at en virksomhed kan straffes, uden at der er tale om manglende efterkommelse af en afgørelse. Det kan være forbundet med tvivl, om en konkret mærkning eller markedsføring overtræder denne paragraf i fødevareloven. Netop vildledningsområdet er beroende på skøn og vurderinger, og den foreslåede ændring medfører større retsikkerhed for virksomhederne.

Vi mener derfor ikke, at det nye stk. 1 i § 60 (vildledning) bør inkluderes i straffebestemmelserne.

b) Generel skærpelse af bødeniveauet

Det fremgår af ændring af § 60, stk. 5, at der ved udmåling af straf udover de almindelige regler i straffeloven også skal tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevarerikkerheden eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af fødevarelovgivningen samt til virksomhedens omsætning. Lovforslagets bemærkninger nævner imidlertid, at der ved udmåling af straf skal tages hensyn til virksomhedens størrelse, hvorved der i bemærkningerne forstås antal ansatte og ikke omsætning.

Der er således behov for at afklare, om bødestrafen fastsættes efter virksomhedens omsætning eller efter antal ansatte i virksomheden. Vi foreslår, at bøderne fastsættes efter antallet af ansatte på det enkelte produktionssted (autorisations- eller registreringsnummer), da dette giver større ensartethed i bødepraksis og letter arbejdet for Fødevareregionerne.

Der er stort behov for klart at definere, hvad der i denne sammenhæng forstås ved en virksomhed. Er det ét produktionssted (autorisations- eller registreringsnummer), eller menes der et selskab, dvs. den juridiske person? Fødevarestyrelsen har tidligere tilkendegivet, at det er styrelsens opfattelse, at bøderne gives til det enkelte produktionssted, hvilket vi støtter. Vi gør opmærksom på, at der ikke er overensstemmelse mellem teksten i fødevareloven som omhandler virksomheder og i lov om næringsbrev, hvor der tydeligt i § 4 tales om personer og selskaber m.v. (juridiske perso-

ner).

Vi er stærkt bekymrede over den generelle skærpelse af bødeniveauet i forbindelse med administrative bøder. Ved et administrativt bødeforlæg kan en virksomhed vælge ikke at acceptere bøden, herunder bødens størrelse, og kan kræve sagen indbragt for domstolene. Virksomheden udsætter herved sig selv for at blive hængt ud i pressen for ikke at ville erkende lovovertrædelsen, selvom bødeniveauet ikke er fastlagt ved domstolene.

Det er ikke acceptabelt, at fødevaremyndighederne gives hjemmel til at udstede administrative bøder alene på grundlag af de vejledende bøder i bemærkningerne, idet bødeniveauet ikke er fastsat af retspraksis.

Af retssikkerhedsmæssige hensyn er det vores opfattelse, at der altid skal foreligge en bøderetspraksis ved udstedelse af et administrativt bødeforlæg. Det betyder, at lovovertrædelser skal gennem en politianmeldelse og behandles ved domstolene, hvorved der skabes en ny retspraksis, før bødeniveauet for en given overtrædelse, for hvilken der gives en administrativ bøde, kan forhøjes.

Afslutningsvis finder vi det betænkeligt af hensyn til retssikkerheden, at de selv samme fødevaremyndigheder, der kan udstede administrative bøder, også rent administrativt kan suspendere retten til at drive en fødevarevirksomhed, som det foreslås i ændringen af Lov om næringsbrev til fødevarebutikker.

Lov om næringsbrev

Vi forstår det politiske ønske om at have et redskab til at fratage en person retten til drive en fødevarevirksomhed. Til dette formål kan krav om næringsbrev i visse engrosvirksomheder muligvis være et godt middel.

Der er i den gældende lovgivning på fødevareområdet allerede ved nedlæggelse af et forbud mulighed for midlertidigt at lukke en fødevarevirksomhed, der ikke lever op til den gældende lovgivning, hvorfor der efter vores mening ikke er behov for ny lovgivning på dette punkt. Suspensionsmuligheden er efter vores opfattelse ikke i overensstemmelse med almene retssikkerhedsmæssige principper. Indgreb med så omfattende konsekvenser skal afgøres ved domstolene og ikke administrativt, og vi vil kraftigt opfordre til, at loven ikke giver mulighed for administrativ suspension.

Det skal bemærkes, at muligheden for efterfølgende at bringe suspensionen op ved domstolene, ikke forhindrer suspension af virksomheden, da indbringelse af dette spørgsmål ikke vil have opsættende virkning.

Som nævnt ovenfor er det bekymrende, at det er samme myndighed, der udsteder sanktioner ifølge fødevareloven, som administrativt kan beslutte at suspendere retten til at drive virksomhed. Administrativ suspension af retten til at drive fødevarevirksomhed, indtil der foreligger en afgørelse fra domstolene, er særdeles indgribende og vil i mange tilfælde være ensbetydende med lukning af virksomheden, selvom domstolenes afgørelse ikke giver fødevaremyndighederne medhold. Indgreb, der har så omfattende konsekvenser, bør ikke kunne besluttes administrativt, men alene ved domstolene efter retsplejelovens regler med de deraf følgende garantier for retssikkerhed.

Såfremt administrativ suspension fastholdes som en mulighed for fødevaremyndighederne, mener vi, at der altid skal foreligge en retskendelse om suspension af driften. Vi ønsker, at dette fremgår af lovtæksten.

Den foreslåede suspensionsmulighed er ikke i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet hensyn til fødevarerikkerhed allerede er tilstrækkeligt dækket af fødevarelovens straffebestemmelser og hermed domstolenes mulighed for at gribe ind overfor virksomhederne.

Vi finder det unødvendigt, at autoriserede virksomheder fremover skal have et næringsbrev og årligt betale for at stå i den såkaldte næringsbase. Fødevaremyndighederne har i forvejen registre over de autoriserede og registrerede virksomheder og har en meget effektiv mulighed for at stoppe virksomhedens aktivitet, nemlig ved at fratage virksomheden autorisationen eller registreringen.

Vi henviser til vores kommentarer til Fødevareloven ovenfor vedr. virksomhed, person og selskab (juridisk person) og foreslår, at der i Lov om næringsbrev anvendes ordet virksomhed.

Med venlig hilsen

Erik Bisgaard Madsen
Viceadministrerende direktør

Fødevarestyrelsen
Kontoret for Jura og
International Koordination
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

København, den 27. juli 2006

Fremsendt pr. e-mail til: hoering@fvst.dk

Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Danmarks Restauranter & Cafeer – DRC – har modtaget Styrelsens brev af 8. juni 2006 med forslag til ændring af fødevarerloven og restaurationsloven mm. til høring.

DRC har tillige deltaget i møde i Styrelsen den 22. ds., hvor Styrelsen fremlagde tre instrukser som led i en umiddelbar skærpelse af sanktioner og tilsyn med virksomhederne. Disse tre instrukser har DRC kommenteret i skrivelse af 26. juni 2006, idet instrukserne blev iværksat helt uden varsel og ikke kunne afvente høringssvarene.

Ved nærværende høringssvar har DRC alene koncentreret sig om forslaget til ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed, idet man i øvrigt henviser til høringssvaret fra Dansk Handel & Service, som vi i det hele kan tilslutte os.

Det er os magtpåliggende at understrege, at DRC som brancheorganisation for hotel- og restaurationsvirksomheder over hele landet ser det som vores opgave at forsvare de seriøse spise- og udskænkingssteder's interesser, hvorfor vi selvsagt kun kan støtte, at der indføres en skærpet kurs overfor de forretninger, der forsætligt eller uagtsomt foretager overtrædelser af fødevarerlov- givningen.

Når de fremsatte ændringsforslag desuagtet må vække uro, skyldes det således dels de mere principielle indgreb i den almindeligt anerkendte retssikkerhed her i landet, som forslaget afspejler, dels en bekymring for, at de meget vidtgående indgreb kan få alvorlige konsekvenser for virksomheder, der måske uforvarende kommer til at overtræde lovgivningen. Og foreningens bekymring forstærkes af de initiativer i nul-toleranceplanen, der allerede er iværksat, herunder med kraftigt forhøjede bødesatser og mulighed for politianmeldelse og skærpet tilsyn. Disse initiativer, sammenholdt med forslaget om at give Fødevarestyrelsen beføjelse til at suspendere adgangen til at drive virksomhed, indebærer risiko for, at virksomheder udsættes for en vilkårlig administrativ indgriben med store og måske helt uoprettelige følger for den lille restaurant, der mister sit kundeunderlag.

Forslagsstillerne har tydeligvis ikke været fremmede overfor denne risiko. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at den foreslåede sanktionering i form af indskrænkning af retten til at drive erhverv bør håndteres med ”stor varsomhed, idet der er tale om et alvorligt indgreb.” Det er vi selvsagt enige i, og indgrebet er netop så alvorligt, at det fortsat bør være underlagt den retslige prøvelse, som giver den højeste grad af sikkerhed.

Lovgivningen indeholder allerede i dag vidtgående og tilstrækkelige beføjelser til at gribe ind overfor de virksomheder, der overtræder bestemmelserne. Forslaget henviser selv til de eksisterende muligheder for at fratage autorisation eller registrering, hvis virksomheden ikke lever op til de stillede vilkår, hvis forudsætningerne for autorisation eller registrering ændres væsentligt, eller hvis virksomheden ikke efterlever meddelte påbud eller forbud. Der synes allerede her at være adgang til at forfølge en væsentlig del af eventuelle lovovertrædelser, og en skærpelse af Styrelsens administrative praksis kunne måske tilmed bidrage til yderligere effektivitet.

Også restaurationsloven indeholder i dag beføjelser til at frakende personer og selskaber retten til at udøve virksomhed. Det gælder lovens § 7 a, der specifikt omtaler overtrædelse af fødevarerlovgivningen, og det gælder § 19 om fratagelse af alkoholbevilling, der nok vil være mere relevant for langt den overvejende del af restaurationsvirksomhederne. I begge bestemmelser kan der endog afsiges retskendelse om, at virksomheden ikke må drives videre, medens sagen behandles.

Den helt afgørende forskel mellem de nuværende regler og forslaget ligger således ikke i indgrebets karakter eller mulighederne for at fjerne adgangen til at drive virksomheden videre, men i spørgsmålet om, hvor denne beføjelse ligger. Og hvis målet kan nås også efter de nuværende regler, blot med politiets mellemkomst og efterfølgende retlig behandling, ses der ikke at være tvingende grunde til at overføre denne beføjelse til Styrelsen med det indgreb i retssikkerheden, der principielt følger heraf. Det er ikke betryggende, at den selv samme myndighed, der kan udstikke betragtelige bøder, indføre længevarende tilsyn og i værste fald tillige kan indgive politianmeldelse med påstand om fængselsstraf, også herudover selv skal kunne ”afsige dom” over en virksomhed ved at suspendere driften, ofte med den virkning, at virksomheden, selvom den skulle blive frifundet ved en efterfølgende retslig afgørelse, ikke har økonomisk mulighed for at genåbne.

Behovet for at fastholde retssikkerheden gælder vel i øvrigt også Fødevarestyrelsen og ikke mindst styrelsens medarbejdere. Det må da være langt mere betryggende for medarbejderne at vide, at deres vurdering af en virksomhed efterprøves af politiet, i stedet for at deres afgørelser i nogle tilfælde vil ende i langvarige erstatningskrav.

Sammenfattende er det således DRC’s opfattelse, at der ikke er behov for den foreslåede overførelse af beføjelser til Styrelsen. De erklærede formål kan opnås med den eksisterende lovgivning og er under alle omstændigheder ikke så tungtvejende, at de kan begrunde det alvorlige indgreb i retssikkerheden, som forslaget er udtryk for.

De iværksatte skærper som led i nul-toleranceplanen vil kunne forfølge de samme formål og være af betydelig præventiv effekt og derigennem muligvis af større betydning for folkesundheden end adgangen til suspension, der jo naturligt først tages i anvendelse, når overtrædelsen har fundet sted.

DRC bidrager gerne til yderligere belysning af vore synspunkter, såfremt det måtte ønskes, ligesom vi bestræber os på som hidtil at holde vore medlemsvirksomheder velorienteret om alle tiltag, der kan forbedre fødevarerikkerheden overfor vore gæster i restauranterne.

Med venlig hilsen
Danmarks Restauranter & Caf er

J rgen K nigsh fer
erhvervsr dgiver

FVST

Direktør

03 AUG. 2006

2. august 2006

Fødevarestyrelsen
 Att.: Nanna Marklund
 Kontoret for Jura og International Koordination
 Mørkhøj Bygade 19
 2860 Søborg

KML/lra
 61640-0047
 lra@dhs.dk

E-mail: hoering@fvst.dk

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (strafskærpelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til føde varevirksomheder, udveksling af oplysninger m.m.)

Dansk Handel & Service har modtaget forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. i høring.

Loven skal ses i sammenhæng med de skærpede instrukser til fødevareregionerne, der som led i nul-toleranceplanen trådte i kraft 1. juli 2006 uden forudgående høring. Håndhævelsen af føde vareloven i praksis er reguleret i instrukserne, hvorfor bemærkninger til instruks om mere konsekvent bødesanktionering på udvalgte områder, instruks vedrørende politianmeldelse med påstand om fængselsstraf samt instruks om ekstraordinære tilsyn på føde vareområdet indgår i høringssvaret.

Høringssvaret er opdelt i en indledende sammenfatning, generelle bemærkninger til lovforslaget som helhed samt specifikke bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Sammenfatning

Dansk Handel & Service er enig i at danske forbrugere skal sikres sunde og sikre fødevarer i alle led herunder en gros, catering, restauranter og detailhandel. Det foreliggende lovforslag og instrukser er en del af udmøntningen af nul-toleranceplanen, hvis overordnede formål Dansk Handel & Service støtter. Serióse føde varevirksomheder har en fælles interesse med forbrugerne i sunde og sikre fødevarer, samt i at der sættes effektivt ind over for de virksomheder, der bryder reglerne.

Det store flertal af føde varevirksomheder har godt styr på føde varesikkerheden. Det er en lille gruppe virksomheder, der giver anledning til problemer. I 2005 fik 3,9 pct. af virksomhederne en af de to sure smiley. Det er over for de virksomheder, der har problemer med at overholde reglerne, der er brug for en skærpet indsats – hvorimod det store flertal af lovlydige føde varevirksomheder ikke skal straffes med unødvendige byrder og sanktioner.

Lovforslaget lægger op til en meget omfattende skærpelse af bøder og sanktioner. Sanktioner skal indføres på en afbalanceret måde, så de i størst mulig grad målrettes mod de virksomheder, der groft og systematisk overtræder reglerne, uden det medfører nye byrder for det store flertal af lovlydige og seriøse fødevarer virksomheder. Denne balance er ikke sikret tilstrækkeligt i forslaget.

Bødeniveauet mangedobles i forhold til det eksisterende niveau, så der administrativt kan gives bøder på op til 80.000 kr. Kataloget over overtrædelser, der kan sanktioneres med en bøde, udvides samtidig kraftigt. Det ser umiddelbart ud til, at hele fødevarer lovgivningen er omfattet af listen, hvor overtrædelser kan sanktioneres med bøde. Administrativt pålagte bøder er generelt betænkeligt af hensyn til retssikkerheden.

Udover den store udvidelse af forhold, der kan sanktioneres med bøde, er fødevarerregionerne i en instruks om mere konsekvent bødesanktionering blevet pålagt at give bødeforlæg allerede ved førstegangsovertrædelse. Konsekvensen af en bøde er en sur smiley, hvilket er meget alvorligt for en fødevarer virksomhed. Hensynet til virksomhedernes retssikkerhed nødvendiggør, at der skal være tale om overtrædelser af væsentlig betydning for fødevarer sikkerheden, før virksomhederne pålægges bøder. Endvidere skal det sikres, at reglerne administreres og håndhæves ens i samtlige fødevarerregioner.

Det er allerede i dag et problem, at reglerne administreres forskelligt i regionerne. Beskrivelsen af de forhold, der kan sanktioneres med bøde skal gøres mere klar, så den ikke efterlader muligheder for skøn og forskellig fortolkning. Når virksomhederne fremover skal straffes allerede ved førstegangsovertrædelser, må det være et krav, at de rapporter, der ligger til grund for sanktionen, er korrekte. Det er i det lys bekymrende, at Fødevarerstyrelsens seneste supervisionsrapport over de regionale fødevarer afdelinger i 2005 viser, at i 9 ud af 11 regioner var der fejl i imellem hver tredje og hver fjerde kontrolrapport.

Inden loven og de skærpede sanktioner træder i kraft skal det sikres, at der er iværksat initiativer, der sikrer en ensartet administration.

Den største retssikkerhedsmæssige betænkelighed ved lovforslaget er muligheden for administrativt at suspendere en virksomheds ret til at drive virksomhed, inden sagen afgøres ved en domstol. Det er et meget alvorligt og vidtrækkende indgreb, der ikke skal kunne foretages administrativt. Fastholdes dette forslag, er det afgørende at sikre virksomheden mulighed for at indbringe beslutningen om midlertidig suspension for en domstol efter en særlig hurtig procedure.

En væsentlig faktor, der skal indgå i indsatsen for at forbedre fødevarer sikkerheden, er forebyggelse i form af rådgivning og vejledning til de virksomheder og personer, der tilstræber at følge reglerne. Netop fordi det store flertal af fødevarer virksomheder har en egeninteresse i høj fødevarer sikkerhed skal lovforslaget rumme forebyggende initiativer i form af råd og vejledning og ikke kun straf og sanktioner. Dette kan ske med etablering af en særlig vejledningstjeneste.

Det er en markant ændring af de tilsynsførendes arbejdsform, at udmåling af straf og sanktioner fremover bliver en væsentlig del af deres ansvarsområde. Derfor er det vigtigt, at de personer, der skal forvalte loven, sikres den nødvendige uddannelse, så kan de varetage de mange nye, og for virksomhederne meget indgribende, opgaver forsvarligt.

Generelle bemærkninger

Dansk Handel & Service er enig i, at fødevarer sikkerheden skal sikres såvel i detailhandelsvirksomheder som i en gros- og cateringvirksomheder. De forskellige led i fødevarekæden er tæt forbundne, og det er vigtigt, at kontrolindsatsen kan sætte effektivt ind i alle led.

Dansk Handel & Service støtter indsatsen for fairplay og en skærpet kurs over for de virksomheder, der gentagent og systematisk bryder loven. Det kan nødvendiggøre, at det bliver muligt at samkøre registre og inddrage oplysninger fra bl.a. Told og Skat i kontrollen.

Udmøntningen af forslaget skal ske således, at det ikke svækker virksomhedernes retssikkerhed, og således at de skærpede tiltag i størst mulig grad målrettes mod de virksomheder, der bevidst overtræder reglerne.

Det er kun en meget lille gruppe virksomheder, der giver anledning til problemer. Det skal derfor undgås, at lovforslag og instrukser baseres på en generel mistillid til alle fødevarevirksomheder, herunder det store flertal af lovlydige virksomheder, der arbejder seriøst med fødevarer sikkerhed. Det er uheldigt, hvis de senere års positive erfaringer med et mere fremadrettet samarbejde baseret på egenkontrol og dialog erstattes af mistillid.

Lovforslaget introducerer et langt katalog over nye forhold, der skal omfattes af krav om bødesanktion samt et vejledende bødeniveau, der mangedobles i forhold til det eksisterende bødeniveau. Dertil kommer, at de vejledende bødestørrelser hæves med 50 pct. for virksomheder med over 9 ansatte og 100 pct. for virksomheder med over 24 ansatte. De fleste bøder er fastlagt til 10.000 kr. for en lille virksomhed eller 20.000 kr. for en større. Loven giver mulighed for at give administrative bøder på op til 80.000 kr. Der er ingen saglig begrundelse for så voldsom en forhøjelse, og bødeniveauet skal revurderes. Ligeledes er det svært at se hvilken sammenhæng, der er mellem antallet af ansatte og fødevarer sikkerhed i forhold til bødens størrelse. Flaskedrenge og weekendafløserne i et supermarked risikerer dermed at få stor betydning for størrelsen af en eventuel bøde.

Påbuddet, om at førstegangsovertrædelser altid skal straffes med et administrativt bødeforlæg, er unødigt vidtgående. Konsekvensen af en bøde er en sur smiley, hvilket er meget alvorligt for en fødevarevirksomhed. Medmindre der er tale om overtrædelser af fødevarelovgivningen af væsentlig karakter for fødevarer sikkerheden, skal virksomheden ved førstegangsovertrædelser have mulighed for at rette op på forholdet, inden der skrives til bøde.

Med den voldsomme skærpelse af sanktioner og bødestørrelser er det endnu mere vigtigt, at virksomhedernes retssikkerhed sikres. Det fremgår af lovforslaget, at de administrative bøde-

forlæg kun må anvendes, hvor sagen er ”klar”. Men fødevarekontrol bygger på skøn i den konkrete situation, og i praksis er der mange uklarheder på de nævnte områder, der kan åbne for forskellig fortolkning og administration.

I dag opleves forskellig praksis mellem regionerne og nogen gange også mellem de enkelte tilsynsførende i regionerne. Risiko for fejl i kontrollen underminerer virksomhedernes retssikkerhed. At den risiko er reel understreges af Fødevarestyrelsens supervisionsrapport for de regionale fødevareafdelinger fra 2005. Den påviser, at ud af 11 regioner havde de 9 fejl i mellem hver tredje og hver fjerde kontrolrapport. Rapporten viser også, at der i flere regioner er problemer med at dokumentere, at arbejdsrutiner og opgaveløsning lever op til de standarder, som Fødevarestyrelsen har fastsat som de almindelige krav til god forvaltningsførelse. Som resultat af supervisionen er alle fødevareafdelinger i 2005 blevet pålagt at udarbejde/nedskrive interne procedurer til kvalitetssikring af sagsopfølgning og dokumentation af kontrol.

I lyset af de store beføjelser lovforslaget vil give fødevareregionerne er det afgørende, at der inden loven træder i kraft er gennemført systemer og procedurer, der sikrer en ensartet administration af reglerne, så virksomhederne behandles ens.

Det er problematisk, at instruksen om mere konsekvent bødesanktionering alene ikke er baseret på en vurdering i forhold til fødevarerens sikkerhed. Eksempelvis fremhæves eksplicit i bødekatologet, at ”salg af færdigpakkede fødevarer med udløben holdbarhed” er omfattet af bodekategorien. Der stor forskel på, om der er tale om en engrosvirksomhed, der videresælger et stort parti gammelt kød, eller der er tale om et supermarked, der har overset en enkelt vare med overskredet holdbarhedsdato ud af mange tusinde varer. Det er bekymrende, hvis der med lovforslag og instrukser åbnes for, at en i øvrigt lovlydig dagligvarebutik risikerer at blive straffet, fordi en enkelt vare med overskreden salgsdato er blevet overset. Lovforslaget mangler at sikre, at der er den nødvendige proportionalitet mellem overtrædelsens karakter og strafsanktioneringen.

Ligeledes fremgår det, at ”manglende samarbejde med tilsynsmyndighederne m.m.” kan udløse en administrativ bøde. Det skal præciseres, hvad der kan defineres som ”manglende samarbejde”, så en tilsynsførende ikke vilkårligt kan give bødepålæg.

Der kan være små udsving i forhold til fastsatte grænseværdier. Spørgsmålet er derfor, hvornår en overskridelse vurderes til at udløse en bøde. Her er det vigtigt for virksomhederne at vide, om det er udsving på 0,1 pct., 1 pct. eller 10 pct.

Eksemplerne ovenfor er medtaget for at illustrere behovet for at få skabt større klarhed over lovforslagets rækkevidde af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed. Ligeledes er der behov for at få gjort klart, at der er forskelle afhængig af, om der er tale om en engrosvirksomhed eller en dagligvarebutik.

Det største retssikkerhedsmæssige problem udgøres af muligheden for administrativt at suspendere en virksomheds ret til at drive virksomhed. Det er så alvorligt og så vidtrækkende et indgreb, at det skal henhøre under domstolene.

Der er i dag i lov om næringsbrev mulighed for at gribe ind over for virksomheder, der gentagne gange overtræder reglerne og fratage dem retten til at drive virksomhed. Loven har fungeret siden 1. juli 2005, og som det fremgår af Familie- og Forbrugerministerens svar på folketingsspørgsmål 3826, har bestemmelsen endnu ikke været i brug. Der er ingen grund til at indføre nye og retssikkerhedsmæssigt betænkelige ordninger, før de eksisterende muligheder er udtømt.

Det problem, der i foråret 2006 opstod med manglende indgrebsmuligheder over for useriøse kødgrossister, er løst ved forslaget om, at engrosvirksomheder omfattes af næringsbasen.

Dansk Handel & Service har forståelse for, at der kan være behov for med det samme at kunne forbyde salg af farlige fødevarer. Den mulighed kan skabes ved at styrke allerede eksisterende muligheder i form af påbud m.m.

Lovforslaget giver mulighed for, at den virksomhed, der udsættes for en afgørelse om midlertidig suspension kan indbringe beslutningen for domstolene. Såfremt det besluttes at indføje muligheden for administrativ suspension i fødevareloven skal det som minimum sikres, at en indbringelse bliver afgjort i løbet af få dage, så en administrativ beslutning på et fejlagtigt grundlag ikke ødelægger en virksomhed.

Konsekvensen af den foreslåede model er, at fødevarekontrollen i realiteten får rollen som regeludsteder og fortolker, kontrollør, anklager og dømmende myndighed. Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Lovforslaget har alene fokus på straf og sanktioner. For flertallet af lovlydige og seriøse virksomheder er det ikke en befordrende forandringsstrategi. Vejen til højere fødevarsikkerhed handler lige så meget om at give virksomhederne mulighed for hjælp og vejledning. Med lovforslaget er der ikke nogen hjælp af hente for det store flertal virksomheder, der bestræber sig på gøre tingene rigtigt.

For ikke at pådrage sig et rådgiveransvar må Fødevarekontrollen i dag ikke rådgive, når de besøger virksomhederne. Der er derfor behov for at etablere en særlig vejledningstjeneste, hvor virksomheder kan søge råd og vejledning. Ligeledes skal det som hovedregel ikke tage mere end 14 dage at få svar, hvis en virksomhed er i tvivl om, hvordan en regel skal fortolkes i en konkret situation eller få svar på en klage. Det kan i dag tage måneder – og klager kan tage næsten et år at behandle. Det er uholdbart, at virksomheder skal leve med fortolkningstvivl i så lang tid, hvor de risikerer hårde sanktioner.

Det bliver helt afgørende, hvordan de tilsynsførende møder de virksomheder, som de skal kontrollere. Der skal sikres den nødvendige efteruddannelse, så de bliver i stand til at løfte de mange nye opgaver på en forsvarlig måde med behørig sikring af virksomhedernes retssikkerhed.

Specifikke bemærkninger

Til § 1 - Fødevareloven

Stk. 6

Dansk Handel & Service støtter overordnet princippet om, at bødeniveau skal afspejle risikoen for fødevarerisikoen. Men den foreslåede stigning i bødeniveauet er ikke afbalanceret. Det er heller ikke godtgjort, hvilken betydning antallet af ansatte har for fødevarerisikoen, og hvorfor det skal være afgørende for bødens størrelse.

Der er brug for at vurdere den store udvidelse af listen af overtrædelser, der kan sanktioneres med bøde. Beskrivelsen skal gøres klar, så den ikke efterlader muligheder for skøn og forskellig fortolkning i de forskellige regioner og hos de enkelte tilsynsførende. Det skal ligeledes være klart, at en overtrædelse skal have væsentlig betydning for fødevarerisikoen for at udløse en bøde.

Der skal udformes vejledninger, der præcist definerer hvilke forhold, der kan udløse bøder, så virksomhederne kender det strafbelagte område.

Bestemmelsen om ”salg af færdigpakkede fødevarer med udløben holdbarhed” skal ændres, så det sikres, at en overset vare med udløben holdbarhedsdato i et supermarked ikke kan udløse en bøde og en sur smiley.

Ligeledes er det helt afgørende, at bestemmelsen om ”manglende samarbejde med tilsynsførende” defineres præcist og bliver fortolket indskrænkende. Det må ikke blive sådan, at en tilsynsførende kan hænge virksomheder ud på et løst grundlag. Ligeledes er det vigtigt, at dette krav ikke fører til unødvendigt bureaukrati. I dag har mange kæder dokumentation for sikkerhedsprogrammer på hovedkontoret, hvor ansvaret for den centrale styring ligger. Dette skal stadig være muligt, og virksomhederne skal ikke pålægges nye administrative byrder.

Andet

Lovforslaget skal udbygges med et krav om ensartethed og krav til kvalitet af kontrol og afgørelser.

§ 2 – Lov om næringsbrev til fødevarebutikker

Stk. 19

Forslaget giver mulighed for administrativt at suspendere en virksomheds ret til at drive virksomhed.

Muligheden for administrativt at suspendere virksomheder skal fjernes, og indsatsen skal i stedet koncentreret om at udnytte de eksisterende muligheder i lov om næringsbrev baseret på en domstolsvurdering.

Dansk Handel & Service er enig i, at der kan være behov for, med det samme at kunne forbyde salg af farlige fødevarer. Den mulighed findes allerede ved, at fødevarekontrollen kan give et midlertidigt påbud om forbud om salg af konkrete varer. Såfremt dette ikke er tilstrækkeligt kan en løsning være at udvide denne mulighed.

Såfremt det alligevel besluttes at indføre muligheden for administrativ suspension i fødevarerloven skal det som minimum sikres, at virksomheden får mulighed for at indbringe suspension for domstolene inden for få dage, så en administrativ beslutning på et fejlagtigt grundlag ikke risikerer at ødelægge en virksomhed.

Andet

I lyset af at bøderne mangedobles, skal også størrelsen for, hvornår en bøde udløser registrering i næringsbasen, ændres tilsvarende.

Til § 3 – Lov om restaurationer

Stk. 1

Som anført oven for kan Dansk Handel & Service ikke støtte, at det administrativt skal være muligt at suspendere en restauration retten til at drive virksomhed.

I restaurationslovens findes der i § 7a og i § 19 allerede regler, der gør det muligt at fratage personer og selskaber retten til at udøve virksomhed. I begge bestemmelser kan der afsiges retskendelse om, at virksomheden ikke må drives videre, mens sagen behandles.

I henhold til restaurationsloven kan politiet indstille, at bevillingen inddrages, hvilket i praksis svarer til at lukke virksomheden.

Retssikkerhedsmæssigt er det betryggende, at Fødevarekontrollen har den kontrollerende funktion, politiet den anklagende og domstolene den dømmende.

Denne fundamentale tredeling må ikke sættes over styr.

Særlige bemærkninger til instrukserne

Det er uheldigt, at instrukserne om skærpede sanktioner blev sat i kraft uden forudgående høring af de berørte parter. Instrukserne udstikker rammerne for administration af fødevarerloven – også den kommende. Elementer i instrukserne giver anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder og skal ændres.

Instruks vedrørende mere konsekvent bødesanktionering på udvalgte områder

Instruksen skal ændres, så det ikke er et krav, at førstegangsovertrædelser som udgangspunkt skal straffes med en bøde.

Medmindre der er tale om overtrædelser af væsentlig betydning for fødevarsikkerheden, skal

virksomhederne have en mulighed for først at få en advarsel, så de kan nå at rette fejlen.

Det fremgår, at en betingelse for, at give et administrativt bødeforlæg er, at virksomheden har handlet forsætligt eller uagtsomt. Det er udtryk for en manglende afbalancering, hvis en førstegangsovertrædelse uden hensyn til virkningen for fødevarer sikkerheden får vidtgående betydning for virksomheden. Vurderingen af om der skal udstedes et administrativt bødeforlæg skal altid bedømmes ud fra forseelsens betydning for fødevarer sikkerheden..

Der er brug for mere klare retningslinier for hvilke typer overtrædelser og overskridelser, der kan udløse en bøde.

Instruks vedrørende politianmeldelse med påstand om fængselsstraf

Det fremgår af instruksen, at "Hvis fødevareregionen vurderer, at betingelserne for fængselsstraf er til stede, men at der alligevel ikke skal ske politianmeldelse med påstand om fængselsstraf, skal regionen udarbejde et notat til sagen, hvori anføres de hensyn, som gør, at sagen ikke politianmeldes med sådan påstand."

Denne del af instruksen må ikke give anledning til vilkårlighed i regelanvendelsen ligesom der ikke må rejses spørgsmål om, at der med en given sanktion er gjort endeligt op med den pågældende overtrædelse af reglerne.

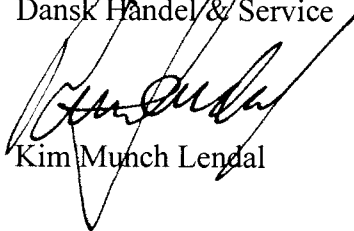
Instruks om ekstraordinære tilsyn på fødevarerområdet.

Dansk Handel & Service støtter som udgangspunkt målet med, at problemvirksomheder udsætte for flere tilsyn, hvorimod de virksomheder, der har vist, at de har styr på fødevarer sikkerheden godt kan nøjes med færre besøg.

Det er afgørende, at denne bemyndigelse ikke kan anvendes vilkårligt.

Da virksomheden påføres omkostninger ved de ekstraordinære tilsyn, er det vigtigt, at der udvises varsomhed med, at et sådant skærpet tilsyn ikke iværksættes uden tungtvejende grund og ikke opretholdes længere end nødvendigt.

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Kim Munch Lendal

SJ_Vedr. VS Høring af forslag til lov om ændring a
Afsender: Jørgen Bentzen
Emne: Vedr.: VS: Høring af forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed
Modtaget: 09-08-2006 07:18:46
Modtager: Thomas Voigt Lund (FVST)

Kære Thomas Voigt Lund

Vi er dækket ind via Dansk Handel & Service.

Med venlig hilsen
Dansk Supermarked A/S

Jørgen Bentzen
Kvalitets- og levnedsmiddelchef

"Thomas Voigt
Lund \ (FVST\)"
Supermarked) <jrb.dsi@dsg.dk>
<TVLU@fvst.dk>

Til: Jørgen Bentzen (Dansk
cc:
Vedr.: VS: Høring af forslag
næringsbrev til fødevarerbutikker

til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om
08-08-2006 14:39
og lov om restaurations- og hotelvirksomhed

Fødevarestyrelsen er blevet gjort opmærksom på, at Dansk Supermarked A/S formentlig ikke har modtaget det nærværende lovforslag i høring. Det bemærkes, at der allerede er modtaget høringssvar fra Dansk Handel & Service. Hvis Dansk Supermarked A/S finder, at selskabets interesser derved er varetaget, er det ikke nødvendigt at indsende høringssvar. I modsat fald skal vi anmode om at modtage høringssvaret snarest muligt.

Med venlig hilsen
Thomas Voigt Lund
Kontoret for jura og international koordination
Fødevarestyrelsen

> -----Oprindelig meddelelse-----
> Fra: Nanna B. D. Marklund (FVST)
> Sendt: 9. juni 2006 13:31
> Til: 'dansk.shell@shell.com'; 'samfund@advocom.dk';
Amtsrådsforeningen; 'ae@aeraadet.dk'; 'info@bkd.dk'; 'bm@bm.dk';
'sekr@dbmf.dk'; 'cvuu@uvm.dk'; 'nationalbanken@nationalbanken.dk';
'info@danmarksrederiforening.dk'; Danmarks Restauranter og Cafeer;
'bm@skohandlerforening.dk'; 'dst@dst.dk'; 'dt@dt.dk'; 'da@da.dk';
'dab@d-a-b.dk'; 'Interflora@interflora.dk'; 'info@dk-franchise.dk';
'dhs@dhs.dk'; 'di@di.dk'; 'lisode@galnet.dk'; 'sv@isenkrambranchen.dk';
Dansk Familie Landbrug (dl); 'andel@landbrug.dk'; Dansk Familie Landbrug
(dl); Dansk Familie Landbrug (dl); Danske Slagtermestres Landsforening;
'dt@datatilsynet.dk'; 'dsk@d-s-k.dk'; 'statoliverlund@mail.dk';

Side

SJ_Vedr. VS Høring af forslag til lov om ændring a
'post@dommerforening.dk'; 'dkf@dkf.dk'; 'dsbrk@dsbrk.dk'; 'ebst@ebst.dk';
'fm@fm.dk'; 'finanstilsynet@ftnet.dk'; Forbrugerrådet 1; 1-FS
Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; 'hts@commerce.dk';
'esbjerg@politi.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'fdr@fdr.dk'; 'frr@frr.dk';
'webmaster@forsikringenshus.dk'; 'fmn@fmn.dk'; raadhuset@frederiksberg.dk;
'stm@stm.dk'; 'hts@hts.dk'; 'hkhandel@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; HTS
Interesseorganisation; 'hvr@hvr.dk'; Indenrigs- og Sundhedsministeriet;
'jm@jm.dk'; 'km@km.dk'; 'kl@kl.dk'; 'kr@kr.dk'; 'ks@ks.dk'; 'kum@kum.dk';
'info@kbhcc.dk'; 'ovrighed@kff.kk.dk'; 'landscentret@landscentret.dk';
Landbrugsrådet; 'lo@lo.dk'; Miljøministeriet; fvm; 'vtu@vtu.dk';
Nærbutikkernes Landsforening; 'ofr@oil-forum.dk'; 'pvs@dkpto.dk';
'koebenhavn@politi.dk'; 'q8@q8.dk'; 'faglig@rbf.dk'; 'eogs@eogs.dk';
'rigsadvokaten1@ankl.dk'; 'rpcha@politi.dk';
'rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk'; 'can@sda.dk'; 'skm@skm.dk'; 'sm@sm.dk';
'strax@dma.dk'; 'eogs@eogs.dk'; Udenrigsministeriet; 'uvm@uvm.dk'; Økonomi-
og Erhvervsministeriet; Høringsliste (FVST)
> Emne: Høring af forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov
om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og
hotelvirksomhed
>
> Vedlagt fremsendes forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om
næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og
hotelvirksomhed i høring.
>
> > <<Høringsbrev.pdf>> > > <<Forslag til lov om ændring af Fødevarerloven
mv. 090606.pdf>> > > <<Høringsliste vedrørende ændring af lov om
føde vare.doc>>
>
> Bemærkninger bedes sendt til hoering@fvst.dk
>
>
> Med venlig hilsen
>
> Nanna Marklund
> fungerende souschef
>
> FØDEVARESTYRELSEN
> Kontoret for Jura og International Koordination
> Mørkhøj Bygade 19, 2860 Søborg
> Tlf. nr.: +45 33 95 60 00
>
> Direkte tlf.nr.: +45 33 95 63 29
> mailto: ndb@fvst.dk
> www.fvst.dk
>
>
>
(See attached file: Høringsbrev.pdf)
(See attached file: Forslag til lov om ændring af Fødevarerloven mv.
090606.pdf)
(See attached file: Høringsliste vedrørende ændring af lov om føde vare.doc)

ATTENTION:
This e-mail may contain confidential information that is intended solely for the
addressee.
Any disclosure of this information is strictly prohibited and may be unlawful.
If you have received this e-mail by mistake, please notify us immediately and
delete this e-mail.

Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

Sendt pr. e-mail

Odense, den 19. juli 2006

J.nr.: 2006-20-23-01578/TVLU

Danske Slagtermestres Landsforening har modtaget ovenstående lovforslag i høring og skal hermed fremkomme med sine bemærkninger til forslaget.

DSL bifalder, at der sker hurtigere og skrappe sanktioner over for virksomheder, der gentagne gang groft bryder fødevareloven.

Vi skal dog gøre opmærksom på, at det fremsendte lovforslag på flere områder indeholder helt unødvendige sanktioner og indgriben over for virksomheder, som bestræber sig på at efterleve den gældende lovgivning inden for fødevarerområdet. Virksomhederne vil iflg. lovforslaget selv ved mindre uforsætlige overtrædelser blive udsat for hårde sanktioner, som efter DSL's vurdering ikke står mål med den overtrædelse, virksomheden har begået. DSL frygter på den baggrund, at mange mindre virksomhedsindehavere ikke magter at fortsætte deres virke, hvis de konstant er udsat for trusler om høje bøder ved selv den mindste forseelse.

Bemærkninger til Lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder

§ 6 – Vedr. betaling, hvis der på samme forretningssted drives både fødevarebutik og fødevareengrosvirksomhed.

DSL vil henstille til, at virksomheder, som på nuværende tidspunkt har næringsbrev og er oprettet i Næringsbasen, ikke skal pålægges yderligere omkostninger/gebyr for optagelsen samt løbende administration på baggrund af, at der drives både butik og engrosvirksomhed/slagtehus på samme virksomhed.

DSL vil gerne være Erhvervs- og Selskabsstyrelsen behjælpelig med at belyse, hvilke DSL-butikker der har en engrosvirksomhed/slagteri tilknyttet, så butikkerne ikke selv behøver at foretage den administrative del af oprettelsen.

På baggrund af forslaget om en generel stigning af bødestørrelserne er det DSL's vurdering, at (bøde)grænsen for, hvornår en overtrædelse indrapporteres til Næringsbasen, ligeledes bør hæves, så den står i forhold til de nye bødesatser.

I yderste konsekvens vil forslaget indebære, at en engrosvirksomhed, som har orden i regnskaber m.v., men på grund af et par mindre overtrædelser af fødevarelovgivningen i teorien kan stilles for en dommer med krav om fratagelse af næringsbrevet. Samme virksomhed kan have eksport til andre lande, hvis fødevaremyndigheder har været på virksomheden og godkendt den til eksport til det/de pågældende lande.

Ønsket skærpelse af bødeniveauet

DSL deler ikke generelt Fødevarestyrelsens holdning til, at de nuværende bødestørrelser er for lave. Man kan dog ikke afvise, at de nuværende satser for f.eks. store selskaber og koncerner ikke er proportionelle med virksomhedernes omsætning og størrelse. For DSL's medlemsvirksomheder vil en hævelse af bødeniveauet med 100% efter vores vurdering være ude af proportioner set i lyset af virksomhedernes størrelse og omsætning.

DSL deler heller ikke Styrelsens definition på en mellemstor virksomhed, som i lovforslaget er fastsat til en virksomhed med over 9 ansatte. Det vil betyde, at en række af DSL's detailmedlemmer vil blive defineret som mellemstore virksomheder, og ved f.eks. et bødeforlæg vil skulle betale bøder på samme niveau som en stor engrosvirksomhed.

DSL skal derfor opfordre Styrelsen til endnu en gang at gennemgå definitionerne på virksomhedsstørrelser.

§ 11 – Spørgsmålet om midlertidig suspension til at drive virksomhed

DSL ser den foreslåede ændring som en alvorlig indgriben i virksomhedernes retssikkerhed og nærer stor bekymring for, hvordan en sådan sanktionsmulighed vil finde anvendelse. Især mangler der klare definitioner på, hvornår der er overhængende risiko for fødevarerikkerheden. Den definition, der lægges op til, vil efter DSL's vurdering i et vist omfang kunne blive præget af mediernes dækning af aktuelle "fødevareskandaler", frembragt af visse dele af pressen.

DSL er også bekymret for konsekvenserne for virksomheder, der bliver midlertidigt suspenderet, og hvor det efterfølgende ved domstolene viser sig, at suspensionen ikke har været berettiget. I så fald vil der være risiko for, at den pågældende virksomheds omdømme og image i offentligheden vil være ødelagt, hvilket indebærer en stor risiko for lukning af virksomheden.

Med venlig hilsen
DANSKE SLAGTERMESTRES
LANDSFORENING

Lars Poulsen

Fødevarestyrelsen
Ministeriet for Familie- og
Forbrugeranliggender
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

Sendt til hoering@fvst.dk

30. juni 2006

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om fødevarer m.v.

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2006-112-0295
Sagsbehandler
Jens Harkov Hansen
Direkte 3319 3231

Ved e-post af 9. juni 2006 har Fødevarestyrelsen fremsendt udkast til forslag om lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (strafskærpelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til fødevarevirksomheder, udveksling af oplysninger m.v.) og anmodet om Datatilsynets bemærkninger hertil.

Idet Datatilsynet kan henvise til sin udtalelse af 24. maj 2006 vedrørende et tidligere udkast til lovforslaget, giver det fremsendte ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jens Harkov Hansen

Fødevarestyrelsen
att.: Henrik G. Jensen

Hellerup, den 1. august
KJ/ks
e-mail: kj@d-s-k.dk

Høringsvar vedrørende Forslag om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Med henvisning til Fødevarestyrelsens brev af 21.06.06, j.nr. 2006-20-23-01578/TVLU, fremsendes hermed DSK's bemærkninger.

DSK er helt enig i, at kursen over for de virksomheder, der bevidst og systematisk overtræder lovgivningen, skal strammes, uanset om det er detail- eller engrosvirksomheder.

Det har de seneste år været meget skadeligt for retsbevidstheden og de lovlydige borgeres incitament til at overholde reglerne at se åbenlyse skævheder i systemet. Butikker, som gentagne gange er grebet i slet ikke at kende reglerne om egenkontrol og sælge ulovligt importerede fødevarer, har i mange tilfælde blot fået en indskærpelse, og store engrosvirksomheder, som tilsyneladende systematisk snyder med mærkning og videresælger ulovlige fødevarer til catering og detailhandel, er sluppet med påbud/forbud eller en bøde, som er ubetydelig i forhold til værdien af de omsatte varer. Samtidig har de velorganiserede butikker, der som hovedregel overholder reglerne, risikeret bøder på grund af åbenlyst utilsigtede fejl f.eks. på mærkning af enkelte produkter i sortimentet eller lejlighedsvis mangler i en ellers fungerende egenkontroldokumentation.

DSK mener således, at det er altafgørende, at der skelnes imellem fejl, der kan opstå, selvom man kender reglerne og i øvrigt har intentioner om at følge dem, og bevidste overtrædelser af reglerne af bekvemmelighed eller for økonomisk vindings skyld. Det vil således ikke efter DSK's opfattelse være rimeligt, at man altid skal give en bøde, allerede første gang en overtrædelse observeres, idet baggrunden for overtrædelsen bør have betydning. Hvis der skal gives bøde, bør størrelsen af bøden alt andet lige stå i forhold til virksomhedens størrelse målt i omsætning, eller måske mere konkret omsætning/værdi af det berørte område, eller de berørte varer, og ikke antallet af ansatte, se nærmere nedenfor.

DSK mener heller ikke, at der er et behov for at forhøje bødestørrelser generelt. For de fleste af vore medlemmer er de hidtidige bøder store nok til at gøre et væsentligt indtryk og motivere til at gøre det yderste for at undgå gentagelser. Samtidig er der dog ingen tvivl om, at bøderne til visse engrosvirksomheder har været i et misforhold, idet de ikke har økonomisk betydning, og måske endda har indgået i beregningen af fortjenesten ved en bevidst overtrædelse af reglerne. I sådanne tilfælde bør bøden sættes væsentlig op. Men i stedet for at lade de seneste graverende eksempler gå ud over alle, bør man målrette sin indsats mod de, som virkelig fortjener det.

Hvis de foreslåede bødestørrelser effektueres, bør der tages stilling til, om grænsen for indberetning til Næringsdatabasen bør genovervejes. Det har været tilkendegivet, at kun bøder af en hvis størrelse skulle udløse et klip i "næringsbrevet". Nu bliver samtlige bøder, med kun 2 undtagelser, langt over denne grænse og vil dermed, hvis ikke grænsen flyttes, udløse klip. Med det nye princip om, at en lang række overtrædelser selv første gang skal udløse bøde, kan systemet få store konsekvenser for visse erhvervsdrivende, som det slet ikke var tilsigtet at ramme gennem klippesystemet.

Kommentarer vedrørende ændringsforslagene til de enkelte love:

§ 1 (Ændringer til fødevarerloven)

1. Vi kan tilslutte os, at reglerne vedrørende materialer og genstande indsættes i fødevarerloven. I § 25, stk. 8 bruges formuleringen "... ikke overholder kravene til fødevarer sikkerhed" og i stk. 9 "... udgør eller antages at udgøre en sundhedsfare". Menes der dermed noget forskelligt, eller kan man forudsætte, at hvis materialet udgør eller antages at udgøre en sundhedsfare, så overholder det ikke kravet til fødevarer sikkerhed? Vi anbefaler, at man bruger samme formulering i de to tekststykker.

2. Vi er enige i, at opsporing af smitte skal gøres så effektiv som muligt, men vi mener alligevel, at en virksomheds prøveresultater ikke bør udleveres uden virksomhedens kendskab og samtykke til det. Det vil i praksis formodentlig blot være en formsag at indhente virksomhedens samtykke, - vi er i hvert fald ikke bekendt med, at der er tilfælde, hvor en virksomhed har nægtet at samarbejde om dette. Vi mener helt principielt, at de resultater, der fremkommer ved egenkontrollen, er virksomhedens ejendom, og de skal ikke udleveres til myndighederne, blandt andet fordi de så kan blive omfattet af reglerne om aktindsigt. Dette kan give store problemer, hvilket er set flere gange, når pressen refererer analyseresultater uden, at baggrund sammenhæng eller fortolkning er med. Endvidere bør en virksomhed ikke stilles anderledes, hvis den får lavet analyser ude i byen, end hvis den har sit eget laboratorium.

3. DSK finder det meget positivt, at der etableres hjemmel til øget samarbejde mellem de forskellige offentlige myndigheder. DSK har igennem mange år efterlyst et sådant samarbejde i forbindelse med kontrollerne. Det er nu en gang bedre udnyttelse af de offentlige ressourcer, at de myndigheder, der konstaterer nogle ulovlige forhold, som hører under et andet ressortministerium, underretter kollegaerne, frem for at kollegaerne måske aldrig opdager de ulovlige forhold.

Forslaget om registersammenkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed har DSK's fulde opbakning. DSK kan kun opfordre til, at tilsvarende hjemmel gives inden for andre områder.

DSK har for længe siden gjort opmærksom på det absurde forhold, at visse butikker får indskærpsler eller måske kun en bemærkning om vejledning, når fødevareregionen finder sodavand og chokolade uden dansk mærkning, selvom det i mange tilfælde er et sikkert tegn på ulovlig import uden om moms- og afgiftssystemet. I disse tilfælde bør det være ren rutine, at fødevareremyndighederne straks underretter SKAT, uanset om det falder ind under begrebet samkøring af registre.

4. Forslaget indebærer, at man nu også kan straffe vildledning i tidligere led en over for forbrugeren med mindst en bøde. Hvorvidt der i en given situation er tale om vildledning er dog i mange tilfælde en meget subjektiv afgørelse, idet reglerne ikke kan indeholde en præcis beskrivelse af begrebet vildledning. Med de i noterne til lovforslaget anførte bødestørrelser for vildledning mener vi, at man går for vidt, dels fordi det ikke altid er klart at reglerne overtrædes, og dels fordi der i de fleste tilfælde slet ikke er tale om fødevarerikkerhedsmæssige problemer.

6. DSK støtter den foreslåede formulering, da vi er helt enige i, at bødestørrelse skal afhænge både af, om der er tale om fødevarerikkerhedsmæssige problemer, jævnfør ovenfor, og om der er tale om systematisk overtrædelse, vi kunne anbefale at ordene forsætligt eller bevidst også indgår. DSK er imidlertid absolut ikke enige i alle de i bemærkningerne til lovforslaget foreslåede bødestørrelser eller begrundelserne herfor. Dette kommenteres nedenfor.

§ 2 (Ændringer til lov om næringsbrev til fødevarerbutikker)

DSK finder det fornuftigt, at man foreslår at anvende det regelsæt, der i mere end 1 år har været gældende for fødevarerbutikker, også for engrosvirksomheder. Reglerne er der allerede, men mangler desværre at vise deres værd. Således er der til dato endnu ikke én eneste virksomhed, der har fået frakendt retten til at drive fødevarerikkerhed, til trods for gentagne kontrolaktioner. DSK vil opfordre myndighederne til at stramme op omkring

proceduren for indberetninger til registeret, således at loven får den præventive effekt, den var tiltænkt.

DSK har gentagne gange påpeget det uhensigtsmæssige i, at man ikke har afsat tilstrækkelige ressourcer til at udføre kontrolaktioner mod svindel og omgåelse af reglerne. Derfor er det en start, at der ansøges om 2,5 mio. kr. afsat hertil i 2006. Men det er desværre langt fra nok. DSK skal derfor opfordre til, at der afsættes yderligere ressourcer til kontrolaktiviteter – resultaterne herved skal nok vise sig mere end at opveje omkostningerne.

11. DSK er enige i bemærkninger om, at virksomheder, der driver både fødevarerbutik og fødevarerengrosvirksomhed fra samme forretningssted ikke i alle situationer skal betale for begge næringsbreve. DSK ser frem til en nærmere udmøntning af disse regler i en bekendtgørelse.

18. Det fremgår, at frakendelse kan udløses af overtrædelser af lovgivning vedrørende skat og afgifter, pant, fødevarer, arbejdsmiljø eller brandsikkerhed. De samme 5 områder bør vel derfor indgå i prøven og således være nævnt i punkt 5. og 6., hvor brand ikke er nævnt.

I øvrigt mener DSK, at det bør overvejes, om alvorlige overtrædelser på andre områder også skal kunne udløse klip, f.eks. beskæftigelse af illegal/sort arbejdskraft.

19. Forslaget om muligheden for Fødevarestyrelsen om at suspendere retten til at drive virksomhed efter lov om næringsbreve til visse fødevarer virksomheder indtil endelig dom foreligger støttes af DSK.

Det fremgår, at suspension kan ske, ”hvis der foreligger en overhængende risiko for fødevarer sikkerheden, eller hvis grovheden af overtrædelsens karakter og omfang tilsiger dette”. Det fremgår ikke helt klart, om suspension også kan finde sted, hvis der ikke er tale om overtrædelse af fødevarer lovgivningen – men f.eks. gentagen/grove overtrædelser af anden lovgivning omfattet af næringsbrevsloven. DSK ser gerne dette, og efterlyser en præcisering af dette i lovforslaget.

Vi forudsætter at domstolsbehandlingen efter § 11 a. stk. 2 skal foregå umiddelbart efter, at anmodning herom er fremsat af virksomheden, det vil sige inden for få dage.

§ 3 (Bekendtgørelse af lov om restaurations- og hotelvirksomhed mv.)

1. Se bemærkninger ovenfor vedrørende domstolsbehandling.

§ 4 Ikrafttrædelsesbestemmelser mv.

Stk. 3., sidste linie, skal der ikke stå "... lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder"?

DSK's bemærkninger til "Bemærkninger til lovforslaget"

2. Formål og baggrund for de enkelte dele af lovforslaget

2.1.4.3. Vi er enige i, at overtrædelser, der udgør en konkret eller potentiel fare for fødevareresikkerheden, skal medføre de højeste bøder, men i afsnit 2.1.4.4 argumenteres ret konsekvent for, at overtrædelser af stort set alle regler udgør en fare for fødevareresikkerheden, og så er der i praksis alligevel ingen prioritering.

2.1.4.4.1. Både i den eksisterende fødevarerlov og i forslaget fremgår det, at der ved udmåling af bøder skal tages hensyn til virksomhedens omsætning. I bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at man tænker dette praktiseret i forhold til antal ansatte, hvilket tydeligvis ikke er i overensstemmelse med lovteksten. En detailvirksomhed er forholdsvis mere "beskæftigelsestung" end en typisk engrosvirksomhed, og antallet af medarbejdere kan derfor ikke bruges som mål for omsætning. Samtidig bør man være opmærksom på, at en given fejl i en slagterafdeling i et supermarked snarere bør straffes efter samme bødestørrelser som en slagterbutik med samme omsætning som slagterafdelingen i supermarkedet, og ikke efter omsætningen i hele supermarkedet. Udbredelsen af de fejlbehæftede varer kunne være en anden relevant parameter, idet en fejl i en engrosfremstillet vare, der distribueres til alle supermarkeder i Danmark, kan få langt alvorligere konsekvenser end en fejl i den lokale iskiosk.

2.1.4.4.3. Det vil være meget omfattende at kommentere hvert af de punkter, der gennemgås i det 19 sider lange afsnit om bødestørrelser for de enkelte overtrædelser, og DSK foreslår i stedet et møde til drøftelse af den indbyrdes prioritering, begrundelse og problemer med vurderingen af, hvorvidt en overtrædelse har fundet sted samt konsekvenserne. Vi så også gerne en skematisk opstilling af de foreslåede bødestørrelser over for de nuværende, hvilket ville give et bedre overblik som supplement til de mange sider tekst.

DSK mener også, at man ved en så dramatisk bødeforhøjelse bør pointere, at det som udgangspunkt er den virksomhed, som er årsag til fejlen, der er hjemfalden til straf, og ikke den virksomhed, som er i besiddelse af varen, når fejlen bliver opdaget. Detailhandelen er som sidste led i hele fødevarerkæden meget udsat, da samtlige fødevarer fra Danmark, EU og tredjelande går gennem detailbutikker, og som dermed kan siges at overtræde fødevarereglerne hver eneste gang, der er noget galt med en vare. I realiteternes verden har butikkerne således også utallige gange solgt fødevarer, der falder ind under beskrivelsen af far-

lige fødevarer, uden at kunne vide det, før de fik besked om, at varen skulle tilbagetrækkes. Det er ikke i henhold til lovgivningen præcist defineret, hvor stor en indsats en virksomhed skal gøre for at sikre sig varenes lovlighed. Der arbejdes konstant med denne problematik blandt andet i form af beskrivelsen i virksomhedernes egenkontrolprogrammer. Risikovurderingen kan kun foretages ud fra den viden man har, og fødevareregionerne må på basis af deres viden vurdere, om det så er godt nok. Vurderes egenkontrolprogrammet af fødevareregionen som tilstrækkeligt, bør virksomheden ikke efterfølgende straffes, selvom der opdages en fejl ved varen. Virksomheden bør således kun straffes, hvis den var vidende om eller kunne/burde have været vidende om fejlen. Danske producenter og importører har som udgangspunkt ansvar for, at varen ved videresalg til grossist og herfra til detailvirksomheder overholder reglerne.

Man bruger henvisning til fødevarerens sikkerheden som et generelt argument for at sætte bødestørrelserne op, men da næsten al lovgivning som udgangspunkt er til for at sikre fødevarerens sikkerheden, er det ikke en logisk begrundelse for at sætte alle bøderne op. I afsnittet om mærkning kan man dog pege på, at overtrædelser af f.eks. handelsnormer for frugt og grønt næppe kan siges at bringe fødevarerens sikkerheden i fare, idet disse omfatter kvalitetsmæssige krav, og overtrædelse af disse er tydeligt synlige for forbrugerne. Man kan ikke engang sige, at forbrugerne bliver vildledt. Hermed mener vi, at 10.000 kr. i bøde er helt ude af proportioner.

Med hensyn til manglende, urigtig eller utilstrækkelig mærkning vil det her være berettiget at differentiere, idet helt manglende mærkning (eller mærkning ikke på dansk) bør straffes hårdere end en fejl i mærkningen. Tilsvarende kan visse fejl f.eks. ved holdbarhed eller opbevaringstemperatur være alvorligere end andre fejl. Imidlertid er hele mærkningsområdet efterhånden så vanskeligt, at selv professionelle regelkyndige kan lave fejl eller fejlfortolkninger, hvilket i mange tilfælde ville gøre det urimeligt at give en bøde ved førstegangsovertrædelse. Vi skal her ikke undlade at gøre opmærksom på, at uklar eller urigtig fortolkning af mærkningsreglerne hos regionerne flere gange har givet virksomheder problemer, og at omtalen af oksekøds mærkningsreglerne i "Bemærkninger til lovforslaget" er misvisende, idet der ikke tages højde for ændringer, der er kommet efter 2001.

Med hensyn til holdbarhedsmærkning er der også uklare punkter i reglerne. Vi kan således henvise til DSK's brev af 19. juni 2006 (vedlagt) med spørgsmål om reglerne for ompakning, som vi ikke har fået svar på endnu. Almindeligvis er det dog tydeligt, hvornår en færdigpakket fødevarer er "udløbet" og ikke må sælges mere. Hvis en sådan vare alligevel findes på en butikshylde, er det ikke fordi man vil snyde forbrugeren – denne vil også tydeligt selv kunne se, at varen er udløbet – og denne situation adskiller sig væsentligt fra den, hvor en virksomhed bevidst ændrer en holdbarhedsmærkning med henblik på at sælge en vare, som ikke mere lovligt kan sælges. Det er efter vor mening ikke rimeligt at straffe

situationen i butikken på samme måde som en ommærkning/forlængelse af holdbarhedsmærkningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Det angives, at samkøring af registre forventes at give øget behov for flere tilsyn på virksomhederne. DSK mener ikke, at det er nødvendigt, og mener, at man i stedet bør omprioritere.

Lovforslaget indeholder ændringer til 2 love og en lovebekendtgørelse. For overskuelighedens skyld vil vi meget anbefale, at de ved udstedelsen separeres i 3 separate tekster, idet det vil lette brugervenligheden væsentligt. Alternativt bør der udstedes lovebekendtgørelser.

Som ovenfor nævnt er vi meget bekymrede vedrørende den foreslåede nye praksis vedrørende bøder og bødestørrelser, og vi har også i den sammenhæng studeret Fødevarestyrelsen instruks vedrørende mere konsekvent bødesanktionering på udvalgte områder af 21.06.2006 (der står "udkast" på notatet, er det et udkast?). Sidstnævnte har godt nok været præsenteret ved et møde i Fødevarestyrelsen den 22. juni, men da det blev udsendt få timer inden mødet, havde vi ikke lejlighed til at forholde os til det. Selvom vi på nogle punkter godt kan være enige, er vi ikke enige i, at det altid er så indlysende, hvorvidt en regel er overtrådt, eller om det er tydeligt, hvorvidt det er forsætligt eller uagtsomt – eksemplet med uoverskreden holdbarhed som ovenfor nævnt bruges som eksempel i notatet. Endvidere er placeringen af bøden et vigtigt punkt. Vi vil derfor opfordre Fødevarestyrelsen til at samle erhvervet igen, nu hvor vi har haft lejlighed til at gennemgå lovforslaget og notaterne, til en konstruktiv drøftelse i den sædvanlige gode ånd.

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Kirsten Jacobsen

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
CVR nr. 21-65-95-09
Fax 58 36 09 98

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender
Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

28. juni 2006

J.nr. 55/2006

Deres j.nr. 2006-20-23-01575/TVLU

I et brev af 8. juni 2006 har Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender anmodet Dommerforeningen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Strafskærpeelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til fødevarer virksomheder, udveksling af oplysninger m.v.).

Ministeriets udkast tilsigter blandt andet en generel skærpeelse af bødestrafte, der fastsættes i henhold til loven. Domstolene vil selvsagt tage hensyn til sådanne tilkendegivelser fra lovgivningsmagten. Lovudkastets bemærkninger indeholder imidlertid meget detaljeret angivelse af, hvilke bødeniveauer regeringen finder passende i sager om overtrædelse af fødevarerlovningen. Overtrædelserne omfatter meget forskellige forhold, og det er derfor ikke muligt at operere med et fast takstsystem. Dommerforeningen finder anledning til at understrege, straffastsættelse er et kerneområde for domstolene og domstolsprocessen, og at domstolsprocessen er indrettet således, at der kan tages hensyn til omstændighederne i den enkelte sag, hvad enten disse peger i skærpende eller formildende retning. Den usædvanlige lovgivningsteknik med detaljerede bødeniveauer giver derfor anledning til principielle betænkeligheder. Det fremgår imidlertid også af lovudkastets bemærkninger, at bødefastsættelse fortsat skal bero på domstolenes konkrete vurdering. Det må forventes, at domstolene vil anse lovbemærkningernes bødeniveauer som vejledende ved denne konkrete bedømmelse.

Med venlig hilsen

Henrik Lind

SJ_VS Høring af forslag til lov om ændring af lov om
Afsender: Maria Mandrup Sørensen (EBST)
Emne: VS: Høring af forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om
næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed
Modtaget: 27-07-2006 09:41:45
Modtager: Fødevarerdirektoratet høring

Erhvervs- og Byggestyrelsen har følgende generelle bemærkninger:

I det omfang, lovforslaget indeholder nye tekniske forskrifter, som ikke blot er en implementering af EU-regler, skal det som udkast anmeldes (notificeres) til Kommissionen i henhold til EU's informationsproceduredirektiv (98/34). Notifikationen foretages gennem Erhvervs- og Byggestyrelsen.

I det omfang, der kan opstå tvivl om, hvorvidt et krav, f.eks. om at opnå næringsbrev, gælder både danske statsborgere og statsborgere fra andre EU/EØS-lande, bør det af bestemmelsen fremgå, at personer med lignende baggrund fra andre EU/EØS-lande kan anerkendes efter princippet om gensidig anerkendelse.

Med venlig hilsen

Maria Mandrup
Erhvervs- og Byggestyrelsen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Nanna B. D. Marklund (FVST) [mailto:NBD@fvst.dk]
Sendt: 9. juni 2006 13:31
Til: dansk.shell@shell.com; samfund@advocom.dk; Amtsrådsforeningen;
ae@aeraadet.dk; info@bkd.dk; bm@bm.dk; sekr@dbmf.dk; cvuu@uvm.dk;
nationalbanken@nationalbanken.dk; info@danmarksrederiforening.dk;
d-r-c@d-r-c.dk; bm@skohandlerforening.dk; dst@dst.dk; dt@dt.dk; da@da.dk;
dab@d-a-b.dk; Interflora@interflora.dk; info@dk-franchise.dk; dhs@dhs.dk;
di@di.dk; lisole@galnet.dk; sv@isenkrambranchen.dk; Dansk Familie Landbrug (dl);
andel@landbrug.dk; Dansk Familie Landbrug (dl); Dansk Familie Landbrug (dl);
Danske Slagtermestres Landsforening; dt@datatilsynet.dk; dsk@d-s-k.dk;
statolioverlund@mail.dk; post@dommerforening.dk; dkf@dkf.dk; dsbrk@dsbrk.dk;
Erhvervs- og Byggestyrelsens officielle postkasse (EBST); fm@fm.dk;
Finanstilsynets officielle postkasse (FT); Forbrugerrådet 1; - FS
Forbrugerstyrelsens officielle postkasse (FS); hts@commerce.dk;
esbjerg@politi.dk; fsr@fsr.dk; fdr@fdr.dk; frr@frr.dk;
webmaster@forsikringenshus.dk; fmn@fmn.dk; raadhuset@frederiksberg.dk;
stm@stm.dk; hts@hts.dk; hkhandel@hk.dk; horesta@horesta.dk; HTS
Interesseorganisation; hvr@hvr.dk; Indenrigs- og Sundhedsministeriet; jm@jm.dk;
km@km.dk; kl@kl.dk; kr@kr.dk; - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse;
kum@kum.dk; info@kbhcc.dk; ovrighed@kff.kk.dk; landscentret@landscentret.dk;
Landbrugsrådet; lo@lo.dk; Miljøministeriet; fvm; vtu@vtu.dk; Nærbutikkernes
Landsforening; ofr@oil-forum.dk; pvs@dkpto.dk; koebenhavn@politi.dk; q8@q8.dk;
faglig@rbf.dk; eogs@eogs.dk; rigsadvokaten1@ankl.dk; rpcha@politi.dk;
rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk; can@sda.dk; skm@skm.dk; sm@sm.dk; STRAX
Emailpostkasse (SFS); eogs@eogs.dk; Udenrigsministeriet; uvm@uvm.dk; - DEP
Økonomi og Erhvervsministeriets officielle postkasse; Høringsliste (FVST)
Emne: Høring af forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om
næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed

Vedlagt fremsendes forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed i høring.

<<Høringsbrev.pdf>> <<Forslag til lov om ændring af Fødevarerloven mv. 090606.pdf>> <<Høringsliste vedrørende ændring af lov om fødevarer.doc>>

Bemærkninger bedes sendt til hoering@fvst.dk

> Med venlig hilsen

>

SJ_VS Høring af forslag til lov om ændring af lov om

- > Nanna Marklund
- > fungerende souschef
- >
- > FØDEVARESTYRELSEN
- > Kontoret for Jura og International Koordination
- > Mørkhøj Bygade 19, 2860 Søborg
- > Tlf. nr.: +45 33 95 60 00
- >
- > Direkte tlf.nr.: +45 33 95 63 29
- > [mailto: ndb@fvst.dk](mailto:ndb@fvst.dk)
- > www.fvst.dk
- >
- >
- >

Thomas Voigt Lund (FVST)

Fra: Andreas Rahlf Hauptmann [arh@eogs.dk]
Sendt: 19. juli 2006 15:29
Til: Fødevaredirektoratet høring
Cc: Andreas Rahlf Hauptmann; Maria Bjerre; Susanne Tølbøl Lauritsen; Flemming Pedersen; 1 - DEP Om2 (Enhedspostkasse); Janni Torp Kjærgaard (DEP)
Emne: Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.
Signeret af: arh@eogs.dk
Sikkerhedsetiket: Signeret - ugyldig signatur

Til rette vedkommende.

Hermed fremsendes Erhvervs- og Selskabsstyrelsens høringssvar til ovennævnte lovforslag.

Med venlig hilsen

Andreas Rahlf Hauptmann

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

19. juli 2006
**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**
Kampmannsgade 1
1780 København V

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte forslag i høring fra Fødevarestyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har i denne forbindelse følgende bemærkninger.

ARH/MAB

Sagsnr.: 2006-0006804

Lovforslaget indeholder bestemmelser om sanktionsskærpelse og frakendelse af ret til at drive føde varevirksomhed og bestemmelser om øgede kontrolmuligheder. Desuden udvides anvendelsesområdet for lov om næringsbrev til føde varebutikker til også at omfatte catering- og føde vareengrosvirksomheder. Dette betyder, at omkring 4700 føde vareengrosvirksomheder og cateringsvirksomheder nu også omfattes af loven om næringsbrev.

CKR har i 2004 foretaget en ex-ante virksomhedspanelundersøgelse af de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser ved lovforslag om næringsbrev for føde varebutikker og restaurationer. Resultaterne af denne undersøgelse er blevet anvendt til at vurdere de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser ved nærværende ændringsforslag. Da den gældende lov om næringsbrev for føde varebutikker kun omfatter detailhandel kan

tallene fra undersøgelsen ikke med sikkerhed overføres til området for catering- og fødevarerengrosvirksomheder. CKR vurderer dog, at tallene med rimelighed kan indikere konsekvenserne ved nærværende ændringsforslag.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Udvidelsen af anmeldelsesområdet for lov om næringsbrev til fødevarerbutikker vurderes at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for catering- og fødevarerengrosvirksomheder. Dette skyldes, der skal betales en løbende afgift for at blive optaget i registeret.

Lovforslaget giver mulighed for, at catering- og fødevarerengrosvirksomheder, som opfylder visse betingelser kan blive undtaget fra den årlige betaling til registret. Det vurderes at ca. 50 pct. af de omfattede virksomheder vil forsøge at blive undtaget fra ordningen, svarende til ca. 2350 virksomheder.

Omstillingsomkostninger:

- Virksomheder som eksisterer på lovens ikrafttrædelsestidspunkt skal betale 500 kr. for at blive omfattet af ordningen om næringsbrev. På samfundsniveau giver det direkte erhvervsøkonomiske omstillingsomkostninger på 2,35 millioner kr.

Løbende omkostninger:

- For at være omfattet af ordningen om næringsbrev skal virksomhederne betale et gebyr på 500 kr. årligt. På samfundsniveau giver det løbende direkte omkostninger på 1,2 millioner kr.
- Personer, der ved lovens ikrafttrædelsestidspunkt ikke driver catering- og fødevarerengrosvirksomhed skal bestå en prøve samt betale et gebyr på 600 kr. for at blive optaget i registret. På fødevareretailområdet vurderes det, at ca. 20 pct. af virksomhederne udskiftes årligt. Hvis dette overslag overføres til engros- og cateringområdet betyder det, at ca. 900 virksomheder udskiftes årligt. På samfundsniveau giver det løbende direkte omkostninger på omkring 500.000 kr.
- For så vidt angår kravet om, at personer der ved lovens ikrafttræden ikke driver fødevarerengrosvirksomhed skal aflægge prøve vurderes det, at det i gennemsnit vil tage 11 timer pr. virksomhed at forberede sig og deltage i prøven. På samfundsniveau giver det et tidsforbrug på 10.000 timer eller direkte erhvervsøkonomiske omkostninger på omkring 2,5 millioner kr.

De samlede løbende erhvervsøkonomiske omkostninger vurderes således at være ca. 4,2 millioner kr.

CKR gør desuden opmærksom på, at kravet om aflæggelse af prøve, forberedelsen hertil og betaling af gebyr herfor på 600 kr.

for personer som ikke driver fødevareengrosvirksomheder og cateringsvirksomheder på lovens ikrafttrædelsestidspunkt vil stille nye virksomheder, som ønsker at komme ind på markedet, dårligere end de virksomheder, som allerede er eksisterende på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Administrative konsekvenser

Udvidelsen af anmeldelsesområdet for lov om næringsbrev til fødevarebutikker vurderes at medføre administrative omkostninger for de fødevareengros-, og cateringsvirksomheder, som bliver omfattet.

Omstillingsomkostninger:

- Virksomhederne forventes at bruge ca. ½ time på at registrere sig til næringsbrevsordningen. På samfundsniveau giver det et tidsforbrug på omkring 2300 timer svarende til omkring 570.000 kr.
- Betalingen af startegebyr forventes at tage ca. 6 minutter pr. virksomhed. For de 4700 omfattede virksomheder giver det et samlet tidsforbrug på 470 timer svarende til 120.000 kr.

De samlede omstillingsomkostninger vurderes således at være på ca. 2770 timer svarende til omkring 690.000 kr.

Løbende omkostninger:

- De ca. 50 pct. af virksomhederne som vil skulle betale det årlige gebyr på 500 kr. forventes at bruge ca. 6 minutter på at indbetale gebyret. Det giver et samlet tidsforbrug på ca. 230 timer pr. år svarende til 55.000 kr. pr. år.
- De ca. 50 pct. af virksomhederne som vil søge at blive undtaget fra den årlige betaling, vil desuden skulle bruge tid på at registrere sig. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at estimere tidsforbruget ved dette, men ud fra en cost-benefit betragtning må det vurderes at være lavere end omkostningerne ved at være omfattet af reglerne om årlig betaling.

Samlet vurderes de administrative konsekvenser ikke at være af et omfang der berettiger, at lovforslaget forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt

virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.”

EU-retlige aspekter

Ifølge oplysninger fra Familie- og Forbrugerministeriet vurderes der ikke at være tale om overopfyldelse i forhold til gældende regler fra EU.

Det er CKR's vurdering, at der er tale om national regulering, hvor de administrative omkostninger alene stammer fra dansk lovgivning. Dette betegnes i forbindelse med en AMVAB-måling som C-regulering.

Denne kategorisering af reguleringens oprindelse vil blive anvendt i forbindelse med den opdatering, der skal gennemføres af Familie- og Forbrugerministeriet AMVAB-basismåling i efteråret 2007. Opdateringen vil betyde, at AMVAB-basismålingen vil blive ajourført med de faktiske administrative konsekvenser ved gennemførte regler fra Folketingsåret 2006-07, herunder også nærværende lovforslag.

For at undgå unødige byrder for erhvervslivet, bør der udarbejdes en kommunikationsplan for loven, som beskrives i lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet. Kommunikationsplanen skal bl.a. sikre, at virksomhederne informeres om loven i rette tid, at de forstår formålet med loven, og hvad loven betyder for dem. En online-guide til at lave kommunikationsplanen med findes på www.kommunikationsguide.dk.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Andreas Rahlf Hauptmann

Fuldmægtig

Tlf. direkte 33 30 74 85

E-post arh@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Thomas Voigt Lund (FVST)

Fra: Jimmy van der Brugge [JVB@fm.dk]

Sendt: 30. juni 2006 14:41

Til: Fødevaredirektoratet høring

Cc: Lars Jensen (MINFF); Mikkel Sune Smith (MINFF)

Emne: Høringssvar vedr. lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Til Fødevarestyrelsen

Finansministeriet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Under pkt. 3 "Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige" nævnes to elementer til hver især 2,5 mio. kr., men i tabellen, der opsummerer lovens konsekvenser fremgår det, at udgifterne beløber sig til i alt 5,5 mio. kr. Der bør i afsnit 3 også redegøres for den sidste ½ mio. kr.

Derudover mangler der tekst under pkt. 5 miljømæssige konsekvenser, idet et væsentligt delformål med lovforslaget vel er at forbedre folkesundheden (hvilket er en miljømæssig konsekvens).

Med venlig hilsen

Jimmy van der Brugge

FINANSMINISTERIET

Jimmy van der Brugge
Fuldmægtig
Telefon (+45) 33 95 17 88
E-post fm@fm.dk
Personlig e-post JVB@fm.dk
Hjemmeside www.fm.dk

Fødearestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

1. august 2006
FVST J.nr. 2006-20-23-01578

Sendt via e-mail: hoering@fvst.dk

Høringssvar

Forslag til Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed mv.

FødevareIndustrien (FI) i DI har med styrelsens skrivelse af 8. juni 2006 modtaget ovenstående udkast til lovforslag i høring og har nedenstående bemærkninger til forslaget.

Generelle bemærkninger

Alle fødevarer virksomheder er forpligtet til at drive forretning på professionel vis under iagttagelse af de gældende regler. Når den danske fødevarerindustri har et internationalt godt ry og har etableret en global styrkeposition skyldes det ikke mindst erhvervets professionelle tilgang til fremstilling af fødevarer. Det finder vi indledningsvis, at der er grund til at slå fast.

Enkeltstående sager har vist, at svindel og dårlig moral desværre også forekommer, og det skader hele fødevarerhvervets omdømme. Derfor er FI enig i, at der bør sanktioneres skrapere mod personer eller selskaber, der bevidst svindler eller systematisk bryder lovgivningen på anden vis til fare for forbrugernes sikkerhed og for egen vinding skyld. Omvendt må vi også fastholde, at den generelle fødevarerlovgivning ikke bør fastlægges med udgangspunkt i svindel og dårlig moral i enkeltstående tilfælde.

Det er samtidig vigtigt at understrege, at lovgivningen skal være i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsprincipper. Vi er i den forbindelse betænkelige ved visse forhold i forslaget, som er uddybet nedenfor.

Specifikke bemærkninger

Lovforslagets nr. 1 - Tilbagebetaling af materialer og genstande

Pligten til tilbagebetaling af materialer og genstande beregnet til at komme i kontakt med fødevarer påhviler ifølge lovforslaget virksomhedslederen, producenten eller importøren af materialerne. Det fremgår ikke direkte, men vi opfatter kravet således, at det drejer sig om materialer, der sælges direkte til forbrugerne (f.eks. grydeskeer, stegepander og plastikbeholdere).

FI kan tilslutte sig en sådan tilbagebetalingspligt og vil opfordre til, at den danske regering arbejder for at implementere en lignende pligt i EU lovgivningen.

Det bør imidlertid mere tydeligt præciseres, hvem pligten påhviler for tilbagebetaling med hensyn til emballager til fødevarerindustrien. Det vil jo oftest være sådan, at emballagerne først kan udgøre en sundhedsfare for forbrugerne, når de omslutter en fødevarer, som emballagen ikke er beregnet til. Tilbagebetalingspligten påhviler i disse tilfælde fødevarerproducenten, og ikke emballageproducenten, jf. fødevarerforordningens artikel 19.

I relation hertil skal det dog understreges, at fødevarerproducenterne er fuldstændig afhængige af emballageproducenternes oplysninger om deres produkter. Da oplysningerne i visse tilfælde har været utilstrækkelige eller ukorrekte, har FI udarbejdet hjælpeværktøjer til fødevarerproducenterne, der i højere grad sikrer de nødvendige informationer fra emballageleverandørerne. FI støtter ethvert initiativ, der sikrer et større informationsflow mellem emballageproducent og fødevarerproducent, herunder Fødevarerstyrelsens arbejdsgruppe om samme emne, som FI med glæde deltager i.

Lovforslagets nr. 2 - Laboratoriers oplysningspligt

FI kan tilslutte sig, at private laboratorier forpligtes til at give oplysninger til fødevarerregionerne om analyseresultater, men det må være under den klare forudsætning, at oplysningerne reelt er nødvendige for at bremse et udbrud af fødevareråren sygdom.

Muligheden for at indhente disse oplysninger er et markant indgreb og i strid med proportionalitetsprincippet, med mindre de reelt kvalificerer eftersporingsarbejdet. Af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed bør det derfor præciseres, hvilke forhold der skal være til stede for at laboratoriet skal efterkomme fødevarerregionens anmodning, samt hvilke oplysninger laboratoriet i givet fald har pligt til at videregive.

Det skal bemærkes, at laboratorier udfører konfidentielle analyser for virksomhederne efter fødevarerlovgevingen, som ikke nødvendigvis har med produktionen at gøre (f.eks. i forbindelse med produktudvikling). Det bør derfor fremgå af loven, at oplysninger der ikke har med virksomhedens egenkontrol at gøre er undtaget fra oplysningpligten. Vi foreslår, at teksten ændres til: "Et laboratorium, der udfører analyser ifølge det lovpligtige egenkontrolprogram for en fødevarer virksomhed, skal ..."

Samtidig ønsker vi indført, at oplysningerne er fritaget for aktindsigt.

Endelig er det et krav, at fødevarerproducenten samtidig gøres opmærksom på regionens anmodning til laboratoriet, og at virksomheden inddrages i regionens eftersporingsarbejde.

Lovforslagets nr. 4 - Skærpelse af sanktioner for vildledende mærkning

Der foreslås indsat en ny bestemmelse, der skærper ansvaret for overtrædelse af vildledningsreglerne i henhold til fødevarerlovens §60.

Ændringen vil betyde, at virksomheder vil kunne straffes med bøde uden forudgående påbud eller forbud, og Fødevarerstyrelsens instruks om mere konsekvent bødesanktionering¹ vil formentlig medføre flere bødeforlæg.

FI finder denne ændring betænkelig.

Langt de fleste anmærkninger eller påbud skyldes forhold, hvor virksomhederne uagtsomt og ubevidst overtræder en regel. Som bekendt baseres en stor del af mærkningslovgivningen på subjektive kriterier. Derfor beror kontrollen ofte på individuelle vurderinger eller skøn fra den tilsynsførende. Det kan eksempelvis dreje sig om hvorvidt en varebetegnelse eller en illustration "er egnet til at vildlede". Der findes således ikke objektive kriterier for, hvornår en fødevarerproducent kan anprise en vare "efter traditionel opskrift", "gammeldags" eller hvor meget creme fraiche der skal være i en frokostsalat, for at betegne den "creme fraiche dressing". I FI er vi bekendte med adskillige afgørelser af denne karakter, som virksomheder har anket og fået medhold i. Med andre ord er der eksempler på, at Fødevarerregionerne fejlbedømmer lovgivningskravene.

Dertil kommer, at de tilsynsførende ikke bedømmer disse subjektive lovgivningskrav på en ensartet måde.²

---

¹ jf. Fødevarerstyrelsens instruks af 27. juni 2006 vedr. mere konsekvent bødesanktionering på udvalgte områder

² jf. Revisionsenhedens revision af Fødevarerstyrelsens kontrol med mærkning af fødevarer (oktober 2005)

Derfor bør administrative bødeforlæg i relation til vildledende oplysninger alene fremsættes, såfremt virksomheden groft uagtsomt og systematisk bryder lovgivningen og udsætter forbrugerne for en sundhedsmæssig risiko.

Vi vil samtidig gerne erindre om, at fødevareregionerne fortsat har en vejledningspligt over for virksomhederne. Denne vejledningspligt skal anvendes i tilfælde, hvor virksomhederne er i tvivl om fortolkning af lovgivningen. Der er ikke mindst behov for vejledning for så vidt angår vildledningsreglerne, der baseres på skøn, og som tolkes meget forskelligt iblandt EU landenes fødevaremyndigheder.

Lovforslagets nr. 5-6 - Skærpelse af bødeniveaue

Af hensyn til den præventive effekt har vi forståelse for, at der er behov for at skærpe bødeniveaue. Imidlertid har FI retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved det foreliggende forslag.

For det første har virksomhederne, hvis de er uenige i afgørelsen, kun mulighed for at få afprøvet bødestørrelsen ved domstolene som følge af en politianmeldelse. Erfaringerne viser, at dette indebærer stor risiko for negativ presseomtale, uagtet at virksomheden har produceret efter gældende lovgivning. Derfor har vi en forventning om, at mange virksomheder vil vælge at gå på kompromis med egen retssikkerhed ved at acceptere bødeforlægget blot for at få sagen lukket, selvom en afgørelse ved domstolene kunne falde ud til fordel for virksomheden.

For det andet gives myndighederne hjemmel til at udstede forhøjede bødeforlæg for lovovertrædelser, der ikke er fastlagt i retspraksis og ikke er blevet accepteret ved domstolene, men alene er fastlagt som vejledende bødestørrelser i bemærkningerne til lovforslaget.

For at imødegå disse problemer vil vi gerne opfordre til at lade den pågældende virksomhed vedtage et bødeforlæg ved et indenretligt forlig. Denne mulighed indebærer den fordel, at en dommer i givet fald kommer til at foretage en vurdering, ikke blot af rigtigheden af virksomhedens tilståelse men tillige af, at det pågældende bødeforlæg rent beløbsmæssigt er i overensstemmelse med gældende praksis.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der ved udmålingen af bødestraffen skal tages hensyn til om "overtrædelser har fremkaldt fare for fødevarsikkerheden".

I den forbindelse skal vi henviser til, at der for Danmarks vedkommende er en stigende tendens til, at vurderingen foretages ud fra fastlagte grænseværdier i EU lovgivningen. EU-lovgivningen har imidlertid væsentlige mangler med hensyn til restkoncentrationer og maksimalgrænseværdier, som gør det højst problematisk at bygge en bødepraksis på.

Af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed bør administrative bøder derfor bero på en dokumenterbar og individuel risikovurdering baseret på mængdeindtag, eksponering og toksisitet og dermed også varetage forbrugernes sikkerhed.

Hvad angår bødesanktionering i sager om manglende tilbagetrækning af fødevarer, skal vi også her understrege, at en bødesanktionering må bero på en individuel vurdering af, om mangel på tilbagetrækning vil medføre en fare for forbrugerne. Når vi understreger dette er det fordi, at vi ser en stigende tendens til, at myndighederne kræver varer tilbagetrukket, selv om de ikke udgør en fare for forbrugerne. Det er der ikke hjemmel til iht. fødevarereforordningens artikel 19. Sagerne kompliceres yderligere af, at tilbagetrækningen, efter dansk fortolkning, kan udløse en varslings via Rapid Alert Systemet, hvis varerne er solgt til et andet EU-land. Det er helt uacceptabelt, så længe varerne er sikre for forbrugerne.

Eksempelvis har vi set et vareparti krævet trukket tilbage pga. forkert mærkning, et andet vareparti trukket tilbage pga. en afsmag (kvalitetsfejl) og et tredje vareparti trukket tilbage, fordi virksomhedens kunde (en restaurant) håndterede produktet uhygiejnisk og dermed påførte gæsterne en risiko for histaminforgiftning. Fælles for disse eksempler er, at virksomhedens produkter ikke udgjorde en fare for forbrugerne, og at dette var godtgjort over for myndighederne forud for tilbagetrækningskravet.

Når der er tale om specifikationsfejl har virksomhederne egen interesse i at tilbagekalde varerne fra eksempelvis detailhandlen, hvilket sker på daglig basis. Men lovgivningen hjemler ikke tilbagetrækningskrav i disse sager, og derfor bør de naturligvis heller ikke kunne udløse et bødeforlæg.

Det fremgår i øvrigt ikke klart af lovforslaget om bødestraffen skal fastsættes ud fra omsætningen eller antallet af ansatte på virksomheden.

Lov om Næringsbrev - udvidelse af anvendelsesområde

Baggrunden for at udvide kravet om næringsbrev til personer i autoriserede virksomheder er at frakende personer muligheden for at starte ny virksomhed, hvis autorisationen fratages i henhold til fødevarerloven.

FI er enig i, at personer der systematisk bryder fødevarerlovningen for egen vindings skyld og samtidig tilsidesætter forbrugernes sikkerhed ikke bør have retten til at drive fødevareraktivitet. Derfor støtter FI forslaget om at udvide kravet om næringsbrev.

Lovforslagets nr. 19 - Administrativ suspension

Ifølge lovforslaget gives myndighederne mulighed for administrativt at suspendere en person eller et selskab fra retten til at drive fødevarer virksomheden uden opsættende virkning forud for en eventuel afgørelse hos domstolene.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med denne bestemmelse er at gribe ind umiddelbart for at forhindre en overhængende risiko for, at sundhedsfarlige fødevarer bringes i omsætning. Vi gør opmærksom på, at denne mulighed allerede eksisterer i fødevarerlovgivningen. Eksempelvis kan der nedlægges øjeblikkeligt salgsforbud og påbydes tilbagetrækning eller produktionen kan påbydes standset med øjeblikkelig virkning i en nærmere fastlagt periode, indtil forholdene er bragt på plads.

Vi kan imidlertid acceptere forslaget under den klare forudsætning, at det ikke samtidig medfører, at virksomheden fratages autorisationen iht. fødevarerloven, med mindre der samtidig foreligger grove overtrædelser af fødevarerlovgivningen, der begrundes dette. Vi kan således støtte, at enkeltpersoner, der groft og bevidst tilsidesætter forbrugernes sikkerhed, midlertidigt suspenderes retten til at drive fødevarer virksomhed, indtil der foreligger en domsafgørelse. Men det bør præciseres, at virksomhedens fortsatte autorisation kan bevares under forudsætning af, at ledelsen på virksomheden eller produktionsstedet erstattes, og at forholdene på virksomheden i øvrigt bringes i overensstemmelse med fødevarerlovgivningen.

Efter vores mening lægger lovforslaget op til et indgreb, som i nogle tilfælde kan medføre lukning af virksomheden med store økonomiske og personlige konsekvenser, ikke bare for ledelsen men også for virksomhedens medarbejdere.

I den forbindelse vil vi gøre opmærksomme på, at den administrative myndighed, i henhold til almindelige retsregler, vil være erstatningspligtig såfremt en domstol frikender personen eller virksomheden for den påståede lovovertrædelse.

Skulle der være behov for at drøfte ovenstående bemærkninger står vi naturligvis gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Schramm Rasmussen

Fødevarestyrelsen
Att.: Vicedirektør Henrik G. Jensen
e-mail: hoering@fvst.dk

1. august 2006

Fortrolighed ved udarbejdelse af rapporter til Fødevarekontroludvalget - forslag til ændring af Fødevareloven

I foråret 2006 blev rapportudkast over den årlige revision af fødevarekontrollen i 2005 lækket til pressen efter, at den var sendt i høring i Fødevarestyrelsen. Dette medførte, at der opstod en debat i medierne på et ufærdigt grundlag, og hvor de involverede som Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender og Fødevarekontroludvalget derfor var afskåret fra at deltage.

Hvordan rapportudkastet er kommet til pressens kendskab vides ikke. Imidlertid er forholdene sådan, at fremsendelse af rapportudkast fra Fødevarestyrelsen i Mørkhøj til fødevareregionerne medfører, at disse ikke længere betragtes som interne dokumenter i juridisk forstand, og at der derfor kan begæres og opnås aktindsigt. Dette vil kunne gøre revisionsarbejdet meget vanskeligt.

Vi ønsker som følge heraf, at det sikres, at Revisionsenhedens rapporter, herunder udkast og uddrag heraf forbliver fortrolige, indtil de er helt færdige og sendt til Fødevarekontroludvalget.

Det foreslås derfor, at Fødevarelovens § 55 suppleres med følgende:

"For rapporter til Fødevarekontroludvalget samt udkast hertil og uddrag heraf gælder retten til aktindsigt efter forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen først dagen efter, at rapporten er afgivet til Fødevarekontroludvalget".

Den foreslåede formulering, som er udarbejdet af Revisionsenheden, finder vi helt rigtig, og vi vil med dette brev anmode om, at teksten indarbejdes i Fødevareloven i forbindelse med, at denne skal ændres som følge af

0-toleranceplanen. Vi har erfaret, at tilsvarende regler gælder for Rigsrevisionen. Her er beretninger og notater, i udkast og i uddrag, undtaget for aktindsigt indtil dagen efter, at beretningen eller notatet er afgivet til statsrevisorerne.

Med venlig hilsen på vegne af nedennævnte organisationer

Gitte Hestehave

Fødevarerindustrien, DI
Landbrugsrådet
Dansk Handel & Service
Coop/FDB
DMA, Danish Meat Association
HTSi
De Samvirkende Købmænd

Sendt pr. e-mail hoering@fvst.dk
Fødevarestyrelsen

Att.: Henrik G. Jensen

Dato: 1. august 2006
Deres ref: 2006-20-23-01578/TVLU
Vor ref.: 754 GRY/amj/TSK

Høring – Forslag til Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Strafskærpelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til fødevarer virksomheder, udveksling af oplysninger m.v.)

HORESTA takker for modtagelsen af høringsudkast vedrørende diverse lovændringer i forbindelse med Nul-toleranceplanen på fødevarerområdet.

Indledningsvis skal det bemærkes, at HORESTA var én af initiativtagerne til at få etableret Næringsbasen. Baggrunden herfor var at sikre, at personer, der ønskede at etablere sig i et erhverv, hvor der sker behandling af fødevarer og som har ansvaret for menneskers sikkerhed, har den fornødne viden til at kunne drive en sådan virksomhed. Derudover var det HORESTAs ønske, at indehaveren af et næringsbrev ved overtrædelser af gældende lovgivning på en række områder efter nærmere regler kunne få frataget dette næringsbrev.

Det har altid været HORESTAs holdning, at engrosleddet også skulle være omfattet af Næringsbasen, hvilket dog ikke var politisk muligt, da Næringsbasen blev indført. Det er derfor med stor glæde, at HORESTA konstaterer, at engrosleddet nu også bliver omfattet af Næringsbasens regler.

Reglerne, der for så vidt angår Næringsbasen, har været i kraft trådt siden 1. juli 2005. HORESTA har som organisation ikke adgang til Næringsbasens overtrædelsesregister, men ud fra myndighedernes oplysninger er det HORESTAs indtryk, at en registrering af samtlige overtrædelser ikke når op på det antal, der kunne forventes, når flere myndigheder skal indberette til registret.

Det er heller ikke efter det oplyste således, at myndighederne har gjort brug af de nye muligheder, registret giver for en særlig indsats mod lovovertræderne i branchen, ved for eksempel målrettet at kontrollere de virksomheder, der allerede har fået registreret en overtrædelse i registret således, at man dermed effektivt og hurtigere kan få de brodne kar i branchen lukket. På den

baggrund har HORESTA i pressen fremført, at HORESTA er utilfreds med, at der endnu ikke er blevet frataget næringsbreve. HORESTA havde en forventning om, at antallet af registrerede overtrædelser ville være langt større efter et år, og at myndighederne enten allerede havde effektueret fratagelse eller var på vej med en sag om fratagelse. HORESTAs konklusion i den forbindelse er, at vi endnu mangler at se Næringsbasen fungere efter hensigten.

Det er derfor med stor glæde, at vi kan se, at der med ny instruks til fødevareregionerne er fastsat retningslinier for ekstraordinært tilsyn, skærpet tilsyn. Det har altid været HORESTAs holdning, at myndighederne i videst muligt omfang bør tilrettelægge deres kontrol således, at virksomheder, der har orden i tingene, ikke ulejliges unødigt, hvorimod der bør være en stram opfølgning på virksomheder, hvor det allerede er konstateret, at de ikke overholder gældende ret. Derfor har HORESTA også gået ind for eksempelvis indførelse af logbøger og lignende retningslinjer i forbindelse med bekæmpelse af sort økonomi.

Instruksen vedrørende mere konsekvens i bøderne på udvalgte områder hilses som udgangspunkt også velkommen. Det fremgår, at der skal fremsættes administrativt bødeforlæg allerede ved førstegangsovertrædelser på de områder, hvor reglerne er klare. I bilaget er der nævnt de områder, hvor der kan anvendes administrativt bødeforlæg ved førstegangsovertrædelser. Det er vigtigt, at det hele tiden sikres, at samtlige retssikkerhedsmæssige hensyn overholdes herunder proportionalitetshensynet. Det er også vigtigt, at de forskellige regioner ikke agerer uens, idet det vil medføre urimelig konkurrenceforvridning blandt virksomhederne. Så forinden virksomhederne pålægges praksisændringer, således som foreslået, skal det sikres, at alle regioner handler fuldstændig ensartet, således at der ikke bliver forskel på en overtrædelse i Gedser og Skagen.

Det er HORESTAs vurdering, at nogle af de udvalgte områder i bilaget er problematiske at sanktionere ensartet og fair, idet forseelsen vil bero på en meget subjektiv vurdering fra kontrollens side. Desuden kan det dreje sig om områder, som hidtidigt ikke været sanktioneret nævneværdigt. Nedenstående er eksempler på områder, hvor reglerne ikke er klare eller reguleringen har været meget begrænset:

- Mærkningsreglerne, herunder ompakket fødevarer. Fødevarestyrelsen er bekendt med, at detailhandlen og HORESTA på dette område har henvendt sig vedrørende afklaring af reglerne. Eksempelvis, hvis restauranten ompakker varer inden udløbsdato i emballage egnet til dybfrysning med henblik på oparbejdning af fødevarer til salg i restauranten.
- Analysekontrol af spiseklare produkter. Det er helt urealistisk, at restauranter og storkøkkener ved analysekontrol har mulighed for at sikre sig, at spiseklare fødevarer ikke indeholder Salmonella, Campylobacter og V.tec. Her må praksis for restauranterne bero på erklæringer fra deres leverandører.

I lovforslaget er foreslået en forbedret fremgangsmåde til at få de nødvendige oplysninger fra laboratorierne. HORESTA hilser dette initiativ velkomment. Dog under forudsætning af, at virksomhederne ikke føler, at de bliver udleveret, når de henvender sig til et laboratorium, med ønsket at få kontrolleret nogle af deres varer. Forslaget skulle nødtigt føre til, at virksomhederne er tilbageholdende med at kontakte laboratorierne for at få foretaget de nødvendige prøver mv. Der skal derfor tilvejebringes en afbalanceret praksis, som på den ene side sikrer, at virksomhederne fortsat anvender laboratorierne aktivt og på den anden side sikrer, at fødevarermyndighederne får de informationer, der er nødvendige.

Initiativ om samkøring af registre falder fuldstændig i tråd med de holdninger, som HORESTA har haft i hele den lange periode, HORESTA har arbejdet for, at myndighederne skal have tilstrækkelige redskaber til at få de brodne kar fjernet fra branchen. Både for så vidt angår sort økonomi, fødevarer, arbejdsmiljø og andet. I det omfang samkøring af registre kan forbedre myndighedernes kontrolindsats og dermed undgå at virksomheder, der opfører sig efterretteligt, bliver ulejlignet unødigt, kan HORESTA støtte forslaget.

I forslaget er der også bemærkning til skærpelse af straffniveauet. En sådan skærpelse af straffniveauet er en god ide under forudsætning af, at regionerne håndterer regelgrundlaget ensartet. HORESTA savner, at det fremgår af lovforslaget, hvorledes man skal sikre en mere ensartet kontrol imellem de enkelte regioner, men også blandt regionens forskellige kontrollanter.

Ifølge bemærkninger til lovforslaget vil bødefastsættelsen bero på en konkret vurdering, herunder virksomhedens størrelse i relation til antal ansatte. Det er karakteristisk for restauranter og hoteller, at de er medarbejdertunge virksomheder, som – for samme forseelse – kan blive relativt hårdt sanktioneret i forhold til andre typer fødevareraktiviteter. Desuden er det afgørende for ensartetheden af sanktionerne herunder bødestørrelsen, at medarbejderne kan afgrænses til eksempelvis restauranten i et hotel, således at hotellet ikke belastes med bødestørrelser baseret på hotellets samlede antal ansatte, der omfatter stuepiger, receptionspersonale m.fl.

HORESTA kan konstatere, at initiativet vedrørende Nul-toleranceplanen primært er sket på baggrund af nogle fødevareskandaler i engrosvirksomheder. Fokus bør derfor være at sikre sig, at fødevarermyndighederne kan reagere over for engrosledet mindst i samme omfang som detailledet.

Det, at der modtages fødevarer fra ikke autoriserede eller registrerede virksomheder, skulle medføre en bødeforhøjelse, anser vi for problematisk, idet virksomheden i den forbindelse kan være i god tro.

Det forhold, at manglende autorisation straffes med en bøde på kr. 10.000,- i detailledet, står ikke mål med forseelsen. Virksomheder, som ikke er autoriseret, kan drive ulovlig fødevareraktivitet med risiko for ulig konkurrence i en længere periode, hvilket bør give en højere bøde.

HORESTA tager afstand fra, at fødevaremyndigheden kan få lejlighed til at suspendere retten til at udøve virksomhed, indtil der foreligger dom eller kendelse om forholdet i hvert fald i detailledet. Fødevaremyndighederne har tilstrækkelig sanktionsmuligheder i forhold til detailledet såvel ved brug af Næringsbasen som den generelle fødevarerlovgivning. I øvrigt finder HORESTA det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at en vurdering af, hvorvidt retten skal suspenderes afgives til fødevaremyndighederne uden krav om, at der i tillæg til denne vurdering kommer en objektiveret vurdering af sagen. En suspension uden en dom eller endelig afgørelse har så alvorlige konsekvenser for en virksomhed i detailledet i forhold til både kunder, ansatte, leverandører mv., at dette middel med ingen saglig begrundelse kan tages i brug, forinden man har set, hvorledes at Næringsbasen fungerer, når alle myndigheder anvender den som tiltænkt.

HORESTA finder det hensigtsmæssigt, at cateringvirksomheder er omfattet af Næringsbasen.

Vedrørende ændringerne i restaurationsloven har HORESTA tilskrevet Erhvervsministeren om en ændring af § 29, således at der ikke længere skal være krav om, at der skal føres og skiltes med, at der er kaffe, alkoholfri øl og lyst øl, men alene, at der er krav om, at der føres andre drikkevarer end stærke drikke i virksomheder med alkoholbevilling. Baggrunden herfor er, at det savner mening, at man i loven stiller specifikke krav til virksomhedernes sortiment. Overtrædelse af den nuværende bestemmelse – f.eks. hvis virksomheden ikke skiltes med lyst øl, fører til registrering i Næringsbasens overtrædelsesregister, hvilket er uden proportion.

Derudover anmoder vi om, at salg af stærke drikke til unge under 16 år i detailhandelen skal kunne registreres som en overtrædelse i Næringsbasen. Baggrunden herfor er at skabe sammenhæng mellem regler om overtrædelse af reglerne om servering af stærke drikke for under 18 år og salg af stærke drikke for unge under 16 år, som efter indførelsen af reglerne om samdrift reelt kan ske fra samme sted. Begge overtrædelser skal kunne medføre registrering i Næringsbasen, også selv om det eventuelt fører til en bøde på 3.000 kr.

Med venlig hilsen

Lone Njor Hulth
adm. direktør

Fødevarestyrelsen
Mørkhøjbygade 19
2860 Søborg
Att.: Henrik G. Jensen

Sendt pr. e-mail: hoering@fvst.dk

Dato: 1. august 2006
Deres ref.: 2006-20-23-01578/TVLU
Vores ref.: TSK/JHS

HTSI
Børsen
DK-1217 København K
Danish Chamber
of Commerce
T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@hts.dk
I www.htsi.dk

Høring – Forslag til Lov om ændring af Lov om fødevarer, Lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (strafskærpelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til føde varevirksomheder, udveksling af oplysninger m.v.)

Idet HTSI takker for modtagelsen af Fødevarestyrelsens høringsskrivelse af 8. juni d.å. skal HTSI indledningsvis henvise til kommentarerne i svarskrivelse fra DSK og HORESTA.

Supplerende bemærkes følgende:

HTSI henleder opmærksomheden på, at også transportvirksomheder, som transporterer fødevarer, vil blive omfattet af Næringsbasen. HTSI skal hertil bemærke, at samtlige EU-transportvirksomheder, der udfører godskørsel for fremmed regning med lastbil over 3,5 tons jf. EU-direktiv 96/26 samt 98/76 skal opfylde diverse betingelser til uddannelse, økonomi og vandel. Direktiverne er i Danmark gennemført i godskørselsloven (Lbkg. nr. 108 af 19. februar 2003 med senere ændringer, særligt Lov nr. 474 af 9. juni 2004, idet der henvises til ændringerne i godskørselslovens § 12). Ordningen administreres i Danmark af Færdselsstyrelsen under Transport- og Energiministeriet. Bestemmelserne for udstedelse af den såkaldte vognmandstilladelse er strukturmæssigt nærmest identiske til de foreslåede adgangs- og tilbagekaldelseskrav for føde varevirksomheder. Den strukturmæssigt største forskel er, at langt de fleste ansøgere for at erhverve vognmandstilladelse skal gennemføre et 3-ugers kursus efterfulgt af prøve. Næringsbrevet for transportvirksomheder vil i sagens natur ikke umiddelbart kunne udbredes til at være gældende for udenlandske føde varetransportører, hvorfor disse fortsat vil kunne transportere fødevarer til-, fra- og igennem Danmark uden at

være underlagt den i forslaget angivne regulering. For at bibeholde flest mulige fødevarertransporter på virksomheder, der er omfattet af den danske regulering, og for at bibeholde danske transportvirksomheders konkurrenceevne i forhold til udenlandske transportører er det derfor afgørende, at den foreslåede ordning belaster virksomhederne mindst muligt med størst mulig styrkelse af fødevarerens sikkerheden til følge. Det er efter HTSIs klare opfattelse, at det vil medføre administrative meromkostninger for de omfattede virksomheder, hvis de på samme tid skal opfylde strukturmæssigt identiske betingelser fra to forskellige myndigheder. Det er endvidere vores umiddelbare opfattelse, at oprettelse af to systemer i to forskellige styrelser vil medføre øgede administrative omkostninger for det offentlige. Det er derimod ikke vores opfattelse, at det på foreliggende grundlag kan dokumenteres, at disse øgede administrative omkostninger er nødvendige, idet en mere hensigtsmæssigt indrettet ordning vil kunne opfylde samme målsætning. HTSI finder, som ovenfor beskrevet, foreliggende forslag positivt og fremmende for fødevarerens sikkerheden og støtter det derfor. Vi skal på den baggrund opfordre til, at der indgås en dialog mellem Fødevarestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Færdselsstyrelsen med henblik på en afklaring af, hvorvidt næringsbrevet for fødevarertransportvirksomheder kan indrettes og administreres på en mere hensigtsmæssig måde i forhold til transportvirksomheder. Vi skal i den forbindelse foreslå, at man overvejer at undtage transportvirksomheder for den foreslåede regulering og i stedet inddrager overtrædelser af lov om fødevarer i de specifikke tilbagekaldelsesårsager angivet i godskørselslovens § 12. Samtidig skal den eksisterende indberetningsordning for transportvirksomheder underlagt godskørselsloven, hvorefter politiet, skattemyndighederne og andre skal indberette overtrædelser af lovgivningen til Færdselsstyrelsen, udvides til også at omfatte overtrædelser af lov om fødevarer. En transportvirksomhed, der overtræder fødevarerlovgivningen, anden relevant lovgivning eller en kombination heraf, vil således kunne få tilbagekaldt sine vognmandstilladelser, og vil som følge heraf ikke længere kunne fragte gods af nogen art. Det skal hertil bemærkes, at ovennævnte direktiver er minimumsdirektiver, hvorfor danske stramninger af reguleringen vil kunne foretages uden dermed at komme i konflikt med EU-retten. HTSI deltager gerne i videre drøftelser med de relevante myndigheder om et effektiv og ubureaukratisk løsningsforslag på dette område.

HTSI finder det naturligt, at engrosleddet bliver inddraget under Næringsbasen og de tilhørende regler. HTSI tilslutter sig formålet med Næringsbasen i relation til at højne fødevarerens sikkerhedsniveau på området og muligheden for at fratage retten til at drive virksomhed ved væsentlige og gentagne overtrædelser af loven. HTSI så dog helst, at mulighederne i de nuværende regler blev udnyttet bedre med hensyn til, at myndighederne bruger registret til at få de brodne kar ud af brancherne frem for, at lovgivningen skærpes med hensyn til fødevarermyndighedernes mulighed for administrativt at suspendere retten til at udøve virksomhed, indtil der foreligger dom eller kendelse om forholdet. Argumentationen om, at det netop er fødevarermyndighederne, som får denne ret, begrundes ifølge bemærkninger til lovudkastet i fødevarerens

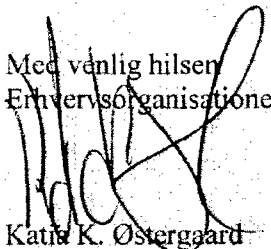
ker. Imidlertid er det HTSIs opfattelse, at fødevaremyndighederne allerede i lovgivningen har tilstrækkelige sanktionsmuligheder i relation til at lukke en fødevarevirksomhed, hvis der er fare for fødevarsikkerheden. I de omtalte kødskandalesager, som politisk har initieret Nul-toleranceplanen og de deraf følgende forslag til ændringer i lovgivningen, har det drejet det sig om overtrædelse af fødevarereglerne. Det er dog tvivlsomt, om fødevarsikkerheden i disse tilfælde var bragt væsentligt i fare. HTSIs vurderer, at proportionalitetsprincippet og virksomhedernes retssikkerhed bliver tilsidesat med denne skærpelse af sanktionsbestemmelserne. Derudover beror forvaltningen og kontrollen af fødevarer på delvis på subjektive vurderinger, hvilket afspejler sig i fødevaremyndighedernes afgørelser. HTSI kan konstatere, at der ikke er grundlag for meget entydige regler i fødevarerlovningen, og der udøves ikke tilstrækkelig ensartet sanktioner på tværs af regionerne ved den enkelte tilsynsførendes kontrol.

Der er i lovudkastet lagt op til en skærpelse af de administrative bødestørrelser. Principielt kan HTSI tilslutte sig en skærpelse af bødestørrelser af hensyn til den præventive effekt for meget forsætlige og klare overtrædelser af fødevarerlovningen. Det vil sige, når fødevarer er sundhedsskadelige eller ved decideret svindel med fødevarer. Bødestørrelsen for administrative bøder bør omvendt ikke hæves på områder, hvor reglerne ikke er klare, og hvor det beror på en individuel vurdering, om reglerne er overholdt. Det kunne eksempelvis dreje sig om manglende udtagelse af prøver i relation til mikrobiologiske kriterier, hvor det som udgangspunkt er virksomhedens egenkontrol, som sætter niveauet for analysekontrol. Tilsvarende vil gælde for analyser i relation til materialer og genstande. Det vurderes ligeledes, at overtrædelse af reglerne om holdbarhedsmærkning i relation til frysning er problematisk, og disse skal være helt entydige, inden bødetakster forhøjes.

Problemstilling gælder også for den mere konsekvente bødesanktionering på udvalgte områder, som Fødevarestyrelsen har instrueret fødevareregionerne i at praktisere fremover. I den forbindelse er forsætlighed et af kriterierne for, om forseelsen første gang takseres med bøde. Det vil på flere af de udvalgte områder, bl.a. forekomst af Salmonella og Campylobacter i spiseklare fødevarer være umuligt at sikre Nul-toleranceforekomst af Salmonella generelt og Campylobacter. Her vil forsætlighed bero på en meget individuel vurdering fra kontrollens side, som derved kan tilsidesætte virksomhedens retssikkerhed.

HTSIs skal også understrege, at bøder ved førstegangsforseelser ikke blot sætter virksomhederne under pres, men også de tilsynsførende. Den nye praksis må ikke medvirke til, at dialogen mellem de langt overvejende lovlydige virksomheder og kontrollens medarbejdere forringes yderligere, og at den efterlyste vejledning til virksomhederne om reglerne udebliver. Desuden kan det forventes, at administration og papirarbejde øges som konsekvens af den nye praksis på bekostning af regeringens intentioner om færre administrative byrder for virksomhederne og det offentlige.

Med venlig hilsen
Erhvervsorganisationen HTSI

Katia K. Østergaard
direktør

Tine Skriver
fødevarekonsulent

Københavns Politi
Politidirektøren
Politigården, 1567 København V
Tlf. Indvalg 33910910 / 2005 - Fax 33430058

Journalnr.: 0100-10162-00108-04
Dato:
Sagsbehandler: 04407 **25 JULI 2006**

Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

+ bilag

Ved e-mail af 9. juni 2006 har Fødevarestyrelsen (2006-20-23-01578) anmodet Københavns Politi om en udtalelse vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed mv. (strafskærpelse, udlevering af oplysninger fra laboratorier, næringsbrev til føde varevirksomheder, udveksling af oplysninger mv.).

I den anledning kan jeg oplyse, at Københavns Politi kan henholde sig til vedlagte udtalelse af 23. juni 2006 fra Advokatur S og vedlagte udtalelse af 29. juni 2006 fra Advokatur O.

Med venlig hilsen

Martha Therkelsen

vicepolitidirektør

Politidirektørens Sekretariat

Vedr. j.nr. 0100-10162-00108-04.

Ved e-mail af 9. juni 2006 har Fødevarestyrelsen anmodet om en udtalelse til et forslag om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed.

Jeg skal udtale:

1. ad lov om fødevarer:

Af særlig relevans er ændringen af straffebestemmelsen, hvorefter der nu direkte er anført, at man i forbindelse med strafudmålingen også skal tage hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevarerens sikkerhed eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af fødevarerlovgivningen. Hertil kommer, at der i bemærkningerne er fastsat vejledende bødetakster for forskellige typer af lovovertrædelser – ud fra ovennævnte principper. Disse takster er bl.a. nævnt i forbindelsen med udstedelsen af administrative bødeforelæg, og der er i det væsentlige tale om en skærpelse i forhold til det ”bøde-katalog” der tidligere er anvendt. Der er dog også nævnt, at såfremt den vejledende bødestørrelse ikke vurderes at udgøre en tilstrækkelig sanktion, skal der som udgangspunkt ske en politianmeldelse af forholdet. I den forbindelse nævnes igen de kriterier, der ved forslaget direkte bliver anført i straffebestemmelsen. Når disse kriterier allerede er ”anvendt” i forbindelse med normalbøderne, er det min opfattelse, at det vil være svært at få fastsat en større bøde i retten.

Der er endvidere fastsat bødestørrelse for ”manglende samarbejde med tilsynsmyndighederne m.v.”. Dette skønnes at ville give anledning til væsentlige bevismæssige problemer i retten, men da dette manglende samarbejde jo typisk vil være omfattet af de andre angivne typer overtrædelser, ex. manglende tilbagetrækning af varer, manglende egenkontrolprogram, manglende afgivelse af oplysninger m.v., skønnes dette punkt i det foreslåede ”bøde-katalog” overflødig.

2. ad lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder:

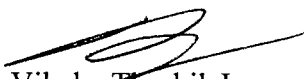
Efter lovforslaget kommer fødevareengrosvirksomheder til at være omfattet af bl.a. krav om næringsbrev. Hertil kommer en bestemmelse, hvorefter Fødevarestyrelsen (med mulighed for domstolsprøvelse ved Fødevarestyrelsens foranstaltning), når der er indstillet til anklagemyndigheden, at der bør nedlægges påstand om frakendelse af retten til at udøve fødevarevirksomhed, kan suspendere bl.a. denne ret.

Disse ændringer giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Rent redaktionelt/sprogligt er det dog min opfattelse, at der mangler et ”til”, som 8. ord i 1. linie i forslaget til § 11.

3. lov om restaurations- og hotelvirksomhed:

Indfører samme suspensionsregel som nævnt ovenfor. Lovområdet henhører under Advokatur O, der tillige er hørt om lovforslaget

Vibeke Thorkil-Jensen
politiadvokat

Birgit Lougart
politiassessor

Københavns Politi
Advokatur O
Puggaardsgade 2, 1573 København V
Tlf. Indvalg 33910910 / 6992 - Fax 33430073

SCAN 26 07 '06 09:17 065215

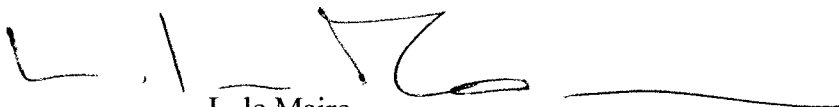
Journalnr.: 0100-10162-00108-04
Dato: 29. juni 2006
Sagsbehandler: LLM/JA

Tilbagesendes til Politidirektørens Sekretariat, idet jeg for så vidt angår forslaget vedrørende ændring i lov om restaurations- og hotelvirksomhed, hvilken lovgivning henhører under denne advokatur, kan oplyse følgende:

Som § 7b indsættes en bestemmelse om Fødevarestyrelsens mulighed for at suspendere retten til at drive virksomhed efter loven eller stifte selskab m.v., under visse nærmere betingelser, når det er besluttet at anmode anklagemyndigheden om at iværksætte en frakendelsesprocedure efter § 7a.

Bestemmelsen svarer til den foreslåede bestemmelse § 11a i det vedlagte forslag til ændring af lov om næringsbreve til føde varebutikker.

Bestemmelsen giver mig ikke anledning til bemærkninger.

L. le Maire
politiadvokat

KØBENHAVNS POLITI

29. JUN. 2006

POLITIDIREKTØREN

LANDBRUGSRÅDET

Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

1. august 2006
SKO
Tlf.: 33 39 42 64
Fax: 33 39 41 50
sko@landbrug.dk

Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Med henvisning til Fødevarestyrelsens skrivelse af 8. juni 2006 om ovennævnte, Deres j. nr.: 2006-20-23-01578/TVLU, skal Landbrugsrådet på vegne af medlemsorganisationerne bemærke følgende:

Det fremgår af bemærkningerne, at lovforslaget er et led i udmøntningen af aftalen mellem regeringen og DF om en plan for nul tolerance på fødevarerområdet, der indeholder initiativer til at sikre hurtige og skrappe sanktioner over for virksomheder, der gentagne gange bryder fødevarerlovens regler. Vi vil således være særdeles optaget af, hvordan den generelle skærpelse i strafniveauet forudsættes administreret i relation til det store flertal af virksomheder, herunder erhvervets virksomheder, der tager fødevarerens sikkerhed særdeles alvorligt. Det er således i udgangspunktet vores forventning, at forslaget ikke medfører en ændret myndighedsadfærd overfor primærproducenter og jordbrugets virksomheder i forhold til det, vi kender i dag.

Ad § 1, stk. 1: Vi finder det som udgangspunkt hensigtsmæssigt, at der skabes fornøden hjemmel for tilbagetrækning af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, således at forholdet reguleres på samme måde, som når der er tale om tilbagetrækning af fødevarer.

Ad § 1, stk. 2: Det fremgår af bestemmelsen, at et laboratorium skal give alle oplysninger om analyseresultater, fødevarer og den virksomhed, analyseerne er udført for med henblik på at effektivisere smitteopsporing. Det er ikke umiddelbart klart, hvori denne effektivisering består, idet virksomhederne efter gældende lov er pålagt en vidtgående oplysningspligt overfor myndighederne. Det fremgår således af § 54, stk. 1, i fødevarerloven at *en fødevarer virksomhed skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndighederne fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning,*

kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til fødevarerlovgevingen.

Vi skal derfor foreslå, at den foreslåede ændring i § 54, stk. 3 udgår af lovforslaget. Såfremt dette ikke er muligt, er det fundamentalt vigtigt at sikre, at de pågældende oplysninger, som laboratorierne på foranledning skal give til myndighederne, har den fornødne tilknytning til det ovenfor angivne snævre formål. Vi skal i den forbindelse foreslå, at laboratoriernes pligt til udlevering af oplysninger sker efter indhentelse af en forudgående retskendelse, at oplysningspligten yderligere kvalificeres, således at det fremgår af lovforslaget, hvilke oplysninger laboratorierne i givet fald skal overgive til myndighederne, ligesom det foreslås, at det konkret sikres, at de pågældende virksomheder får kendskab til hvilke oplysninger, der videregives til myndighederne.

Ad § 1, stk. 3: Det fremgår af bestemmelsen, at muligheden for f.eks. at sammenkøre registre med henblik på at sikre at fødevarerlovgevingen overholdes, primært forudses at finde anvendelse i relation til registreringer hos Told- og Skat. Uanset i hvilken forbindelse bestemmelsen forventes at finde anvendelse, er det grundlæggende vigtigt, at bestemmelsen administreres, således at fødevareraktiviteternes, herunder landmandens, krav på beskyttelse af personoplysninger og andre oplysninger ikke kompromitteres. Vi skal derfor foreslå, at det nærmere konkretiseres, i hvilke tilfælde der er behov for, at familie- og forbrugerministeren kan indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder, at der gives de berørte virksomheder mulighed for at gøre indsigelser imod en udlevering af oplysninger, ligesom det skal være muligt for virksomheden at blive gjort bekendt med i hvilket omfang, der er indhentet oplysninger hos andre myndigheder.

Ad § 1, stk. 6: Det er med bestemmelsen præciseret, at der ved udmåling af bødestraf skal tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevarerikkerheden eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af fødevarerlovgevingen, ligesom det meget detaljeret er angivet, hvilke bødeniveauer regeringen finder passende. I den anledning er der grund til at understrege, at bødefastsættelsen er et kerneområde for domstolens virksomhed, herunder at der i domstolsbehandlingen tages hensyn til omstændighederne i den konkrete sag, hvad enten der er tale om skærpende eller formildende sådanne.

Det fremgår desuden af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 2.1.4.4.1), at bemærkningerne indeholder en række vejledende bødestørrelser som skal tjene som udgangspunkt for sanktionsfastsættelsen på de forskellige områder, ligesom det er hensigten, at de foreslåede normalbøder kan anvendes som grundlag for Fødevarerstyrelsens fastsættelse af bødestørrelser i administrative bødeforlæg.

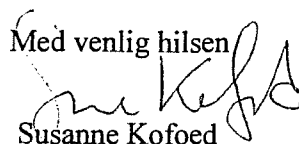
Det skal i den forbindelse understreges, at det er vores opfattelse, at Fødevarestyrelsen alene kan fastsætte bødestørrelsen i administrative bødeforlæg på baggrund af domspraksis. Vi skal derfor kraftigt opfordre Fødevarestyrelsen til at fortsætte hidtidig praksis, hvorefter anmeldelse til politiet sker i de tilfælde, hvor der ikke foreligger domspraksis, med henblik på at domstolene fastsætter bødeniveaet. Det er således igen vigtigt at understrege det principielle i, at det er domstolene der konkret foretager strafudmålingen.

Ad § 2, stk. 3: Det fremgår heraf, at der skal erhverves næringsbrev til fødevareengrosvirksomhed. Vi vil gerne drøfte nærmere med myndighederne, hvem næringsbrevet reelt skal udstedes til, herunder hvem der skal aflægge en prøve.

Ad § 2, stk. 19: Det fremgår heraf, at Fødevarestyrelsen har mulighed for at suspendere retten til at drive virksomhed efter loven, indtil dom om frakendelse foreligger, når en række betingelser er opfyldt. Det forekommer efter vores opfattelse at være en ganske vidtgående beføjelse for Fødevarestyrelsen, og det bør nøjere overvejes om adgangen til suspension er nødvendig/ proportional henset til de muligheder, der efter gældende lov er for at indstille fødevarevirksomheders fødevareproduktion, herunder ved midlertidig lukning af virksomheden. Hertil kommer, at efterfølgende domstolskontrol ikke er tilstrækkelig til at sikre mod vilkårlig suspension, da anmodningen om domstolskontrol af suspensionen som udgangspunkt ikke har opsættende virkning.

Det er i det hele vores opfattelse, at den foreslåede bestemmelse er for vidtgående, og vi foreslår således, at styrelsens adgang til administrativ suspension udgår af lovforslaget. Såfremt dette ikke er muligt, bør det præciseres yderligere i lovforslaget, under hvilke omstændigheder styrelsen kan iværksætte en sådan suspension, samt hvornår en beslutning om at anmode anklagemyndigheden om at iværksætte en frakendelsesprocedure er truffet. Samtidig bør det være udgangspunktet, at en anmodning om domstolskontrol tillægges opsættende virkning.

Der henvises i øvrigt til særskilte høringssvar fra medlemsorganisationerne DMA og Mejeriforeningen.

Med venlig hilsen

Susanne Kofoed

Fødevarestyrelsen
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

1. august 2006

Udkast til Lovforslag om ændring af fødevarereloven, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Med henvisning til Fødevarestyrelsens skrivelse af 8. juni 2006 om ovennævnte, Deres j. nr.: 2006-20-23-01578/TVLU, har Mejeriforeningen følgende bemærkninger:

Det fremgår af fremsendelsesskrivelsen, at de foreslåede ændringer er et led i udmøntningen af den aftale der er indgået mellem Regeringen og Dansk Folkeparti den 8. april 2006 om en "Plan for nul - tolerance" på fødevarerområdet.

Set i lyset af de uheldige eksempler, der har været beskrevet i pressen hen over foråret 2006, har Mejeriforeningen forståelse og sympati for, at regelsættet får den nødvendige tilpasning så der kan gribes effektivt ind overfor virksomheder, som ikke kan eller ikke vil overholde reglerne.

Det er dog også vigtigt at regelsættet bliver tilrettelagt på en sådan måde, at man ikke iver efter at kunne slå ned på ovennævnte virksomheder, samtidig gør livet unødigt besværligt eller usikkert for det store flertal af virksomheder, der hver dag gør et stort arbejde for at leve op til regelsættet i alle detaljer.

Efter Mejeriforeningens opfattelse er der i forslaget i sin nuværende form flere steder, hvor der kan stilles spørgsmål ved om virksomhedernes retssikkerhed er sikret i tilstrækkeligt omfang. Nedenfor er nævnt nogle eksempler:

Indhentelse af oplysninger direkte fra laboratorier

Når en virksomhed i hht. Fødevarereloven eller i anden forbindelse anmoder et laboratorium om at udføre en analyse, så er det virksomheden, der er "ejer" af analyseresultatet. Det der lægges op til er en knægtelse af denne ejendomsret.

Ydermere mener vi ikke argumentet om hurtigere opsporing af problemer holder. Virksomhederne er i forvejen i hht. Fødevarereloven pålagt at kontakte myndighederne, hvis der er fare for fødevarereloven, hvilket enhver ordentlig virksomhed naturligvis straks ville gøre, hvis den modtog et betænkeligt analyseresultat.

Samkøring af data og registre

Samkøring af registre er altid yderst problematisk, og det bør præciseres yderligere hvornår og på hvilke betingelser dette kan finde sted.

Skærpelse af sanktioner (Nr. 4, 5 og 6 i forslaget)

Som udgangspunkt finder vi, det er et sundt princip at myndighederne i første omgang giver indskærpelser, påbud eller forbud. Det der er vigtigt er, at det (potentielt) ulovlige forhold bringes til ophør, og at virksomhederne samtidig sikres en mulighed for at anke en afgørelse (retssikkerhed), hvis man føler sig forkert behandlet. En bøde i sig selv løser jo ikke problemet.

Samtidig er området "mærkning og vildledning" ofte en skønssag - hvilket een af for-årets sager var et godt eksempel på – og derfor nok ikke det bedst egnede til "straks – afgørelser".

Administrative bøder og umiddelbar fjernelse af retten til at drive virksomhed

Selvom vi godt forstår intentionerne bag og bevæggrundene så finder vi dette område bør granskes og præciseres nøje inden det sættes i værk. Området er jo p.t. noget der normalt henhører under domstolene. En administrativ lukning af en virksomhed, der efterfølgende blev underkendt af en domstol, ville være en yderst kedelig sag både for myndighed og virksomhed.

Afslutningsvis skal det understreges, at det kun kan være i alles interesse at reglerne bliver så tilstrækkeligt præcise, at eventuelle tidligere "huller" bliver lukket. Samtidig er det også vigtigt at retssikkerheden ikke sættes over styr, og at reglerne ikke bliver mere "snærende" end at det stadig kan lade sig gøre at drive fødevarer virksomhed på fornuftig og betryggende vis af det flertal af virksomheder der lever efter reglerne.

Det er vigtigt i den forbindelse at huske, at det ikke nytter noget at opstille regler for de ganske få virksomheder, der på forhånd åbenbart har besluttet, at de ikke vil overholde reglerne – for den type virksomheder hjælper kun en god kontrol- og sanktionsindsats.

I lyset af at der er tale om et noget kompliceret område som alle dog er interesseret i at få en så god regulering af som muligt vil det være vores forslag at Fødevarerstyrelsen indkalder erhverv og andre relevante parten til et møde for at drøfte reglerne inden de træder i kraft.

Venlig hilsen

Jørgen Hald Christensen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Fødevestyrelsen

Den 4. august 2006

Sagsnr.: 7477

Ref.: CHFR /

Tlf.: 33 92 20 89

E-mail: chfr@fvm.dk

Vedr.: Høring over udkast til forslag til ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

I forlængelse af den udsendte høring over ovennævnte lovforslag følger hermed Fødevarerministeriets høringssvar.

Fødevarerministeriet har bemærkninger for så vidt angår Fiskeridirektoratets område. Det skal bemærkes, at Fiskeridirektoratet figurerer på høringslisten, men har dog ikke modtaget forslaget direkte fra FVST, og indholdet har ikke været drøftet på anden vis mellem FVST og Fiskeridirektoratet.

Fødevarerministeriet (Fiskeridirektoratet) har følgende bemærkninger til forslaget:

Ad § 1, nr. 3.

Der foreslås en ny § 54a. En tilsvarende regel om registersamkøring i kontroløjemed findes i fiskerilovens § 118, jf. LBK nr. 372 af 26. april 2005.

I de almindelige bemærkninger under punkt 2.1.3.1. *Gældende ret*, er der pt. henvist til, at en lignende bestemmelse findes i Lov nr. 935 af 9. juni 2004 om Landbrugsejendomme i § 47.

Fiskeriloven bør nævnes.

Ad § 2, punkt 3.

Ændringen, hvorefter reglerne om næringsbrev skal udvides til at omfatte "fødevarerengrosvirksomhed", har bl.a. som konsekvens, at de virksomheder, der omsætter m.v. fisk og fiskerivarer, jf. definitionen på "omsætning m.v." i fiskerilovens § 3, nr. 4 og jf. lovens kapitel 16 om førstegangsom sætning af fisk (dvs. omsætning m.v. i det første omsætningsled efter fangst) nu skal have næringsbrev.

Fx vil alene de godt 400 samlecentraler, fiskesorteringer, de offentlige fiskeauktioner og fiskeopkøbers virksomheder, der driver *førstegangsomsætning m.v. af fisk*, jf. fiskerilovens § 86, og som leverer fisken videre til produktionsvirksomheder og detailhandlen, udover næringsbrevet stadig skulle have en driftsbevilling efter fiskerilovens § 86, jf. bekendtgørelse nr. 658/2003 om førstegangsomsætning af fisk og bekendtgørelse nr. 1061/199 om offentlig fiskeauktion.

Fiskeridirektoratet foreslår, at dette forhold fremhæves i de almindelige bemærkninger til lovforslaget for at afskære en eventuel tvivl hos disse engrosvirksomheder. Begge tilladelsesformerne (næringsbrevet og bevillingen) er driftstilladelser. Bevillingen til førstegangsomsætning af fisk er specifikt rettet mod adgangen til modtagelse m.v. af fisk direkte fra fiskerfartøjerne, og kontrolformålet er fiskerikontrol (kvoter m.v.). Der er således tale om et helt selvstændigt kontrolformål, nemlig kontrollen med overholdelsen af den fælles EU-fiskeripolitik, og således ikke tale om "dobbeltadministration".

Fiskeridirektoratet mener i øvrigt, at en systematisk udveksling af informationer kontrolmyndighederne indbyrdes, vedrørende denne virksomhedsgruppes opnåelse, nægtelse, frakendelse eller suspension af hhv. næringsbreve og bevillinger fremover bliver nødvendig, for at sikre en gennemsigtig og ensartet sagsbehandling.

Ad de særlige bemærkninger til § 2, nr. 3, bemærkes, at fiskere, der lander egen fangst til fiskeauktioner, samlecentraler m.v. på samme måde, som de allerede i teksten omtalte *landmænd*, ikke omfattes af forslaget.

Som anført bliver det, der i fiskerisammenhæng benævnes omsætningsleddene, jf. definitionen på omsætning m.v. i Fiskerilovens § 3, punkt 4 (fiskeauktioner, samlecentraler, fiskesorteringer, fiskeeksportører og -importører) alle omfattet af kravet om næringsbrev. Dette kunne også med fordel fremgå af teksten.

Ad bemærkningerne til punkt 2.1.4.4.3. De konkrete bødestørrelser bemærkes ad afsnittet "Ulovligt fiskeri og ulovlig omsætning af fisk m.v." skal omformuleres, idet det er misvisende for indholdet og i øvrigt bevæger sig ind på et område, der indgående reguleres af fiskeriloven.

Overskriften kunne derfor evt. i stedet være:

"Fiskeri efter eller ulovlig omsætning af fisk, som er uegnet til menneskeligt konsum m.v. på grund af forureningsrisiko".

Den indledende sætning i tekstafsnittet bør være følgende:

" Der har ikke tidligere eksisteret en fast bødepraksis for denne type overtrædelser, som sanktioneres i henhold til fødevarerlovgivningen. Ulovligt fiskeri og omsætning m.v. af fisk sanktioneres i øvrigt efter reglerne i fiskerilovgivningen ".

Ad afsnittet *mærkning, information og markedsføring* bemærkes, at det bør fremgå, at det foreslåede bødeniveau på 10.000 kr. også bør følges ved overtrædelser af de gældende EU-handelsnormer for fisk og fiskerivarer, jf. RFO 104/2000, som straffes efter fiskerilovens § 130. De det nuværende bødeniveau på fiskeriområdet svarer ikke til det anførte normalbødeniveau på 10.000 kr. Af hensyn til ligebehandlingsprincippet bør også en overtrædelse af disse handelsnormer/de kvalitetsmæssige krav fremover skulle vægtes ens set i forhold til de tilsvarende danske bestemmelser.

Ad afsnittet Formelle regler,
punktet *Manglende autorisation m.v.* og
punktet *Manglende registrering m.v.*

Bødeniveauet efter fiskerilovgivningen for at drive en bevillingspligtig virksomhed uden fornøden bevilling til førstegangsomsætning m.v. af fisk er 10.000 kr. ifølge landsretspraksis.

Det bør under de her anførte 2 punkter indgå en bemærkning om, at standardbøderne på henholdsvis fiskeriområdet og fødevarerområdet, som udgangspunkt skal kunne lægges sammen (kumuleres) under en eventuel samlet straffesag, når denne sag omfatter både fødevarerovertrædelsen såvel som overtrædelsen af fiskeribestemmelsen (bevillingskravet). Tages der ikke stilling til dette punkt i forbindelse med lovforslaget, vil problematikken kunne give anledning til en række problemer i praksis.

Ad Til § 2, nr. 12

Det fremgår om end kun indirekte af teksten, at registeret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke vil komme til at omfatte oplysninger om fødevarerengrosvirksomhedernes straf for væsentlige overtrædelser af fiskerilovgivningens regler for omsætning m.v. af fisk.

Uagtet at Fiskeridirektoratet foretager sine egne registreringer af domme og strafbare overtrædelser i henhold til fiskerireglerne, forekommer det relevant, at også fiskeriloven nævnes i opremsningen af lovgivninger, der vil kunne danne grundlag for indberetninger til registret under Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Særligt de bevillingspligtige virksomheders overtrædelser af fiskerilovgivningens omsætningsregler, handelsnormer m.v. er en ret relevant information for de myndigheder, der ønsker at benytte registret. Fx pågår der for tiden fælles myndighedskontroller mellem Fiskeridirektoratet og SKAT vedr. sort omsætning af fisk.

Ad Til § 2, nr. 19.

Det kunne overvejes at indføre en orienteringspligt overfor andre myndigheder (fx Fiskeridirektoratet), når der sker en frakendelse og suspension af en person eller virksomheds ret til at drive fødevarevirksomhed (herunder engrosvirksomhed). Denne oplysning er meget relevant for afgørelser, der skal træffes efter fiskeriloven, særligt for administrationen af reglerne om førstegangssomsætning af fisk efter bestemmelserne i fiskerilovens kapital 16.

Til § 2, nr. 20

Samme orienteringsbehov som ovenfor nævnt er til stede, hvis en i øvrigt bevillingspligtig person eller virksomhed, jf. fiskerilovens kapitel 16 nægtes næringsbrev og al videre drift således bliver ulovlig.

--o0o--

Eventuelle spørgsmål til ovenstående bedes rettet til Charlotte Arp i Fiskeridirektoratet på tlf. 33 96 38 11 eller på mail cha@fd.dk.

Såfremt Fødevarestyrelsen er interesseret i et møde, stiller vi os gerne til rådighed herfor.

Med venlig hilsen

Charlotte Fruensgaard

PHILIP MORRIS ApS

27. juli 2006

Til Fødevarestyrelsen v/ Henrik G. Jensen

Ang.: Høring – Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed

Philip Morris ApS, et datterselskab af Philip Morris International Management S.A., ønsker hermed at fremsende de følgende kommentarer til ovennævnte lovforslag nu i høringsfasen.

Det angives i forslaget, at formålet bl.a. er at styrke de eksisterende regler om næringsbrev som en del af nul-tolerance planen. Som en del heraf vil Philip Morris ApS hermed foreslå, at lov om næringsbrev til fødevarebutikker i § 11 inkluderer det ulovlige i at sælge tobaksprodukter til unge under 16 år.

Philip Morris ønsker ikke, at børn ryger og har konstant tilsluttet sig og støttet en aldersgrænse for køb af tobaksprodukter. I dag er salg til unge under 16 år ulovligt ifølge "L 95 Lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år", der trådte i kraft 1. april 2004. For netop at styrke det forebyggende sigte, er det vor opfattelse, at regeringen bør inkludere en bestemmelse i Lov om næringsbrevs § 11, der gør, at salg af cigaretter og andre tobaksprodukter til mindreårige kan resultere i tabet af næringsbrevet.

Vi vil naturligvis gerne uddybe dette, hvis Fødevarestyrelsen måtte ønske det.

Med venlig hilsen

Anne Juul Edwards
Manager Corporate Affairs Scandinavia

Den 31. juli 2006
J.nr.: 2003-20-441-00005/CEHA

Revisionsenhedens høringssvar til forslag til lov om ændring af fødevarerloven m.fl.

Den 12. juni 2006 sendte Fødevarestyrelsen i Mørkhøj forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed i intern høring. Fristen for at afgive bemærkninger er 1. august 2006.

Revisionsenheden har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Revisionsenheden har ingen bemærkninger til de enkelte foreslåede ændringer, men vil gerne benytte høringen til at fremkomme med et forslag til en ny bestemmelse i fødevarerloven (foreslås indsat som en ny § 55, stk. 5 – og den hidtidige stk. 5 vil derfor blive stk. 6).

Følgende bestemmelse foreslås indsat i fødevarerloven:

”For rapporter til Fødevarekontroludvalget samt udkast hertil og uddrag heraf gælder retten til aktindsigt efter forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen først dagen efter, at rapporten er afgivet til Fødevarekontroludvalgets medlemmer.”

Baggrund

Udkast til revisionsrapport for årlig revision af fødevarerkontrollen i 2005 blev lækket til pressen kort tid efter, at Revisionsenheden havde sendt rapportudkastet i høring i Fødevarestyrelsen i Mørkhøj.

Hændelsen førte til, at Revisionsenheden i samråd med 9. kontor fik afklaret, hvorvidt der er aktindsigt i rapportudkast fra Revisionsenheden. Sendes rapportudkastet til kommentering i regionerne, hvilket har været den hidtidige praksis, vil der være aktindsigt. Dette skyldes, at regionerne anses som selvstændige myndigheder. En kommentering udelukkende i Mørkhøj vil derimod medføre, at en anmodning om aktindsigt kan afslås.

Revisionsenheden finder det særdeles u hensigtsmæssigt, at rapportudkast kan offentliggøres, inden rapporten er endelig. For det første kan rapportudkastets faktuelle oplysninger være forkerte, eller der kan være tale om misforståelser o.lign. For det andet kan Fødevarekontroludvalget kun fremkomme med sine bemærkninger på baggrund af den endelige rapport og har således kun mulighed for at udtale sig til pressen, når den endelige rapport foreligger.

Rigsrevisionen og aktindsigt

Revisionsenheden har undersøgt, hvordan retsstillingen er for Rigsrevisionen.

Før 1991, hvor Rigsrevisionen blev overført til Folketinget, var Rigsrevisionen omfattet af de almindelige regler for den offentlige forvaltning som fastsat i forvaltningsloven og offentlighedsloven. Forvaltningsloven og offentlighedsloven gælder imidlertid ikke for Folketingets institutioner og dermed heller ikke for Rigsrevisionen. Rigsrevisionens forhold til offentligheden blev efter overførslen til Folketinget fastsat i Folketingets bekendtgørelse nr. 447 af 6. maj 1992 af instruks for rigsrevisor om Rigsrevisionens forhold til offentligheden samt sagsbehandling (instruksen)¹. Som følge af problemer ved begæringer om aktindsigt i beretningsudkast efter de hidtidig gældende regler kom regelsættet blandt andet til at indeholde en bestemmelse, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter notater og beretninger til statsrevisorerne, før vedkommende minister har haft lejlighed til at udtale sig om et udkast hertil².

Ifølge Rigsrevisionen er det ikke ualmindeligt, at høringsvarene giver anledning til ændringer i den endelige udgave af beretningen. I de seneste år har Rigsrevisionen givet aktindsigt på et tidspunkt, hvor et høringssvar var afsendt fra et ministerium, men hvor det endnu ikke var indarbejdet i det pågældende beretningsudkast. I de pågældende tilfælde skulle Rigsrevisionens bemærkninger og beskrivelser af faktiske forhold ændres væsentligt i den endelige beretning set i forhold til beretningsudkastet. Således medførte offentliggørelsen af beretningsudkastet en fejlagtig fremstilling i medierne af forhold i ministerier m.v., ligesom Rigsrevisionens bemærkninger blev fremstillet i medierne uden den korrekte baggrund. En senere offentliggørelse af statsrevisorernes beretning, som indeholdt korrektioner i forhold til det allerede offentliggjorte, blev af pressen ikke fundet særlig interessant³.

Denne situation fandt statsrevisorerne meget uheldig både for statsrevisorerne og de implicerede myndigheder. Hverken statsrevisorerne eller de pågældende ministre havde de facto haft mulighed for at tage stilling til revisions sagen eller tage til genmæle i forhold til pressen⁴.

Statsrevisorerne foreslog derfor en ændring af instruksen, således at der først var aktindsigt i notater og beretninger dagen efter, at de var afgivet til statsrevisorerne.

Imidlertid ville dette ikke løse problemet helt, da instruksen kun gælder for Rigsrevisionen og altså ikke ministerier og andre, der er omfattet af den offentlige forvaltning. Får et ministerium, som ligger inde med et udkast til en beretning eller notat, derfor en anmodning om aktindsigt, er det forvaltnings- og offentlighedsloven, der regulerer spørgsmål om aktindsigt, mens Rigsrevisionen skal afgøre spørgsmålet om aktindsigt efter instruksen.

---

¹ Jf. de almindelige bemærkninger til L 177 - Forslag til lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. og lov om statsrevisorerne.

² Jf. den dagældende § 7, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 447 af 6. maj 1992.

³ Jf. de almindelige bemærkninger til L 177.

⁴ Jf. de almindelige bemærkninger til L 177.

Rigsrevisionen har fået vedtaget en særregel om aktindsigt

For at kunne imødekomme statsrevisorernes ønske om generelt at udskyde tidspunktet for retten til aktindsigt i beretninger og notater fra Rigsrevisionen, skulle en sådan regel derfor lovfæstes i rigsrevisorloven. Der ville blive tale om en særregel (*lex specialis*) i forhold til forvaltningsloven og offentlighedsloven, og altså en fravigelse af reglerne om aktindsigt i disse regelsæt. Ministerier og andre myndigheder, der er omfattet af den offentlige forvaltning, ville dermed blive forpligtet til at følge bestemmelsen⁵.

Forslaget til den nye bestemmelse havde følgende ordlyd: For notater og beretninger til statsrevisorerne samt udkast hertil og uddrag heraf gælder retten til aktindsigt efter forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen først dagen efter, at notatet eller beretningen er afgivet til statsrevisorerne.

Forslaget er udarbejdet ud fra det synspunkt, at det i forhold til alle parter må være mest forsvarligt, at offentligheden får mulighed for at debattere en beretning og dens konklusioner på baggrund af fuldstændige og korrekte oplysninger⁶.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget af Folketinget den 2. juni 2006, og reglen trådte i kraft den 13. juni 2006⁷.

Revisionsenhedens og Rigsrevisionens forhold er sammenlignelige

Revisionsenheden er af den opfattelse, at vores forhold er sammenlignelige med Rigsrevisionen. De argumenter, der har været fremført for undtagelsesbestemmelsen i rigsrevisorloven er således meget lig de begrundelser, Revisionsenheden har for, at der ikke bør være aktindsigt i rapportudkast. Nemlig at faktuelle oplysninger kan være forkerte, og at Fødevarekontroludvalget ikke har mulighed for at udtale sig om rapporten, før den er endelig.

Anmodning om ministeriets og styrelsens opbakning til forslaget

Revisionsenheden er opmærksom på, at den foreslåede bestemmelse ikke har relation til de ændringer af fødevarereloven, som lovforslaget vedrører. Der vil således være tale om at tilføje en helt ny bestemmelse til lovforslaget. Da en ændring af fødevarereloven altid kræver Folketingets medvirken, og da forslag til ændringer af fødevarereloven ikke fremsættes i tide og utide, håber Revisionsenheden på, at Fødevarestyrelsen og ministeriet vil stille sig velvillige overfor Revisionsenhedens forslag og indarbejde det i lovforslaget.

---

⁵ Jf. "Til nr. 15 (Ny)" i bemærkningerne til L 177s enkelte bestemmelser.

⁶ Jf. "Til nr. 15 (Ny)" i bemærkningerne til L 177s enkelte bestemmelser.

⁷ Jf. § 18 b, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997 af lov om revisionen af statens regnskaber m.m., jf. lov nr. 590 af 13. juni 2006 om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. og lov om statsrevisorerne § 1, nr. 15. Desuden gennemførtes også en ændring af instruksen, jf. bekendtgørelse nr. 716 af 17. maj 2006 om ændring af bekendtgørelse af instruks for rigsrevisor om Rigsrevisionens forhold til offentligheden samt sagsbehandling (Udskydelse af tidspunktet for aktindsigt i notater og beretninger til statsrevisorerne).

Fødevarestyrelsen

hoering@fvst.dk

J.nr.: 2006-000-204
Sagsbehandler: JLU

**ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN**

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 3391 0910
Lokal: 5502
Telefax: 3343 0018

Web: www.politi.dk

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde- varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Ved brev af 8. juni 2006 har Fødevarestyrelsen anmodet om Rigspolitiets bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til føde varebutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Rigspolitiet har ingen bemærkninger til det fremsendte lovforslag, idet det dog forudsættes, at eventuelle erstatningssager som følge af, at en virksomhed midlertidigt har fået suspenderet retten til at drive virksomhed, behandles af Fødevarestyrelsen.

Der henvises til j. nr. 2006-20-23-01578/TVLU.

Med venlig hilsen

Birgit Kleis
afdelingschef

SKATTEMINISTERIET

Fødevarestyrelsen
Kontoret for Jura og International Koordination
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg
Hoering@fvst.dk

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Telefon 3392 3392
Fax 3314 9105

CVR-nr. 17146815
EAN-nr. 5798000033757

www.skm.dk

11. juli 2006
J.nr. 2006-170-0890

Høringsvar – Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurationsvirksomhed.

Fødevarestyrelsen har anmodet Skatteministeriet om bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Forslaget har bl.a. været sendt til høring i SKATs Hovedcenter, som har følgende bemærkninger:

1. Efter forslaget § 1, nr. 3 indsættes en ny § 54a i fødevarerloven med følgende ordlyd:

”Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at fødevarerlovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold”.

Af forslaget eller bemærkningerne hertil fremgår imidlertid ikke under hvilke omstændigheder oplysninger tænkes indhentet. Er der for eksempel tale om en rekvisitionsprocedure, hvor kriterier for udvælgelse af virksomheder angives i hvert enkelt tilfælde, eller tænkes oplysninger indhentet ved on-lineadgang til andre myndigheders registre.

Såfremt det sidste er tilfældet har det hidtil været Datatilsynets praksis, at det af lovtæksten eller bemærkningerne hertil har fremgået, at oplysninger kan indhentes i ”elektronisk form” for at hjemlen har kunnet anses som fyldestgørende for at den afgivende myndighed har kunnet tildele en on-lineadgang

Skat har fulgt Datatilsynets praksis på området som betingelse for at give andre myndigheder on-lineadgang.

På denne baggrund foreslås at der i § 54a efter ”indhente” indsættes ”herunder i elektronisk form”.

2. Der skal være hjemmel til udpantning og lønindeholdelse med hensyn til bøderne.
3. Forslaget skønnes ikke at medføre administrative meromkostninger for SKAT.

Herudover har Skatteministeriet ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kaare Friis Petersen
Skatteministeriet
Skatte- og Afgiftsadministrationen
Tlf.. 33924457
Kfp@skm.dk